Tidskrift för **SCHACK**

Nr 7 · Juli 1950 · Årg. 56

Svenska mästerskapet i Kristianstad

Stort referat med partier

*

Rapport från FIDE - kongressen

*

Svenskt deltagande i Jugoslavien?

*

Korrespondensschack

Studier · Problem

Schacknyheter

TIDSKRIFT FÖR SCHACK 1950

Expedition: Drottninggatan 29 C, Stockholm. Postgirokonto 3973.
Annonsavdelningen: Telefon 31 67 22 (kl. 9—10).

Redaktör och ansvarig utgivare:
Erik Lundin, Alströmergatan 32, uppg. 8, 4 tr., Stockholm.
Telefon: 11 51 95 (säkrast kl. 12—13).

Problemavdelningen:
Bror Larsson, Kungstensgatan 63, 4 tr., Stockholm.

Studieavdelningen:
A. Werle, Krukmakaregatan 38, n. b. v., Stockholm 4.

Korrespondensturneringar:
Elis Hugolf, Timsforsvägen 2, Stureby.

PRENUMERATIONSPRIS: KR. 8:—.

Sveriges Schackförbunds Centralstyrelse.

Ordförande:
Advokat F. Rogard, Kungsträdgårdsgatan 16, Stockholm, tel. 23 42 70.

Vice Ordförande:
Fabrikör J. E. Ekelund, Nygatan 66, Örebro, tel. 159 27.

Sekreterare:
Herr J. Westberg, Kungsträdgårdsg. 16, Stockholm, tel. 21 18 39.

Skattmästare:
Civiling. Fritz Andersson, Vattugatan 6, Halmstad, tel. 3949.

Övriga ledamöter:
Köpman Gösta Berg, Genvägen 40, Östersund.
Köpman P. O. Frank, Rutger Fuchsgatan 1, Stockholm.
Körsnär Henrik Gavelli, Solbergsgatan 11, Jönköping.
Löjtnant Torsten Lundell, Dalregementet, Falun.
Lektor Hjalmar Mandal, Clemenstorget 4. Lund.
Avd.-chef Jean Mörby, Gluntgatan 7, Lidköping.
Herr Eric Olofsson, Klevgatan 7, Mölndal.

Suppleanter:
Affärschef John Backlund, Konsum, Vifstavarv.
Köpman Herman Söderborg, Nytorsgatan 36 A, Stockholm.

SCHACKKLUBBAR!

Förslag till klubbmärken, förtjänsttecken, medaljer och plaketter, uppgöras kostnadsfritt.

Sporrong & Co

KUNGSGATAN 17 ✲ STOCKHOLM 1

Telefon: Nanmnanrop "SPORRONG & CO."

Tidskrift för **SCHACK**

OFFICIELLT ORGAN FÖR SVERIGES SCHACKFÖRBUND

Nr 7 . juli 1950 . Årg. 56

Kristianstadskongressen

Fyra timmars ekonomidebatt!

Sveriges schackförbunds 34:e kongress inleddes i Kristianstads konserthus lördagen den 1 juli kl. 15 av den arrangerande klubbens ordförande klichéföreståndare L. Knuutinen med en kort välkomsthälsning. På stadens vägnar välkomnade stadsfullmäktiges ordförande distriktsöverlärare Axel Kroon, som bl. a. framhöll, att det för Kristianstads stad var en glädje att Sveriges schackförbund velat förlägga sin kongress hit. Talaren sade sig vidare hoppas att dagarna här skulle lämna oförgätliga minnen för deltagarna. Efter att ha tackat arrangörerna och stadsfullmäktiges ordförande förklarade Sveriges schackförbunds ordförande advokat Folke Rogard kongressen öppnad.

Sedan protokoll från föregående kongress, styrelsens och revisorernas berättelser upplästs och med godkännande lagts till handlingarna och styrelsen beviljats ansvarsfrihet skred kongressen till val av styrelse och andra funktionärer. Det blev omval över hela linjen med undantag för sekreterarposten, där hr Z. Nilsson, Stockholm, undanbett sig återval. Styrelsen med suppleanter har följande sammansättning:

Ordförande advokat Folke Rogard, Sthlm, vice ordförande fabrikör J. E. Ekelund, Örebro, skattmästare civilingenjör Fritz Andersson, Halmstad, sekreterare hr J. Westberg, Stockholm. Övriga styrelseledamöter: köpman Gösta Berg, Östersund, köpman P. O. Frank, Stockholm, körsnär Henrik Gavelli, Jönköping, löjtnant Torsten Lundell, Falun, lektor Hjalmar Mandal, Lund, avdelningschef Jean Mörby, Lidköping, och hr Eric Olofsson, Mölndal. Styrelsesuppleanter: affärschef John Backlund, Timrå, och köpman Herman Söderborg, Stockholm.

Representanter i Nordiska schackförbundet omvaldes advokat Rogard och fabrikör J. E. Ekelund och till delegerad i Världsschackförbundet advokat Rogard.

Till revisorer omvaldes hrr Hj. Holmkvist och Nils Ahlin, Stockholm, med hrr Ernst Åhman och Ragnar Forsman, Göteborg, som suppleanter.

Styrelsens förslag om höjning av avgifterna till riksförbundet med 75 öre, bl. a. för att kunna hjälpa de mindre lyckligt lottade klubbarna och kunna starta en allsvensk schackserie, mottogs med blandade känslor. De stora förbunden från Stockholm och Göteborg ställde sig på styrelsens sida medan särskilt Mälardalens, Skånes, Medelpads och Gotlands schckförbund framhöll farhågor för att ett sådant beslut kunde få allvarliga konsekvenser. Den fyra timmar långa debatten blev ofta hetsig med skarpa replikväxlingar. I stridens hetta höjdes röster för en extra utdebitering, som dock i slutvoteringen icke vann tillräckligt gehör. Styrelsens förslag segrade med 3.600 röster mot 3.328. Det kanske kan ha sitt intresse se hur de olika förbunden röstade. (Med reservation för ev. felaktigheter.)

För avgiftshöjning:	*Mot avgiftshöjning:*
Dalarna	Blekinge
Gästrikland	Gotland
Göteborg	Medelpad
Halland	Mälardalen
Jämtland	Nordskåne
Norrbotten	Skåne
Norra Västerbotten	Västergötland
N:a Ångermanland	Östergötland
Småland	
Stockholm	
Södra Västerbotten	
S:a Ångermanland	
Värmland	

Flertalet förbund var representerade och endast Roslagen (Norrtälje) samt Hälsingland saknade ombud.

Efter beslutet meddelade ordf. att han för att ej påverka utgången av röstningen dröjt med att tillkännage, att han ställde schacklitteraturen från det Englundska förlaget till Sveriges schackförbunds förfogande.

Kongressen beslöt antaga inbjudan från Halmstad att nästa års kongress med turneringar hålles där.

På styrelsens förslag beslöt representanterna enhälligt tilldela J. E. Ekelund, Örebro, och Fritz Andersson, Halmstad, Collijnplaketten i guld. Mottagarna hyllades varmt av de närvarande.

Den planerade allsvenska schackserien lämnade dagordningen i snabbt tempo. Ordföranden meddelade att den kommer att starta i höst i tre serier, nordsvensk, mellansvensk och sydsvensk, med två grupper inom vardera. De förberedande tävlingarna till slutomgången, allsvenska schackserien, kunde där avstånden skulle fördyra och försvåra resor lämpligen avgöras genom telefonmatcher, allt efter överledarens J. E. Ekelund, Örebro, bestämmande. Kostnaderna för de förberedande tävlingarna skulle bestridas dels av spelarna själva, dels av klubbarna och underförbunden. Slutomgången, som planerades förlagd till Stockholm, skullt bekostas av Sveriges schackförbund. Efter denna upplysning och sedan anmälningstiden förlängts till den 31 juli övergick kongressen till nästa fråga.

Redaktör Bengt Ahlbom efterlyste på tidigt stadium en "remissdebatt" men fick vänta i 5½ timma på att få sina synpunkter framförda. I väl valda ordalag framhöll den populäre huvudstadsskribenten, att våra schackmyndigheter sysslar för mycket med topparna och glömmer bort ungdomen, som är en livsnerv för idrotten och allt annat framåtskridande och borde även inom schacket uppmärksammas mer än som nu är fallet. Junior-VM, skoltävlingar och en ungdomens propagandakommitté inom Sveriges schackförbund vore frågor att tagas upp på Sveriges schackförbunds program. Talet besvarades med kraftiga applåder. Stormästaren Gideon Ståhlberg var inne på samma tankegång när han framhöll att Sveriges schackförbunds nuvarande stadgar och tävlingsbestämmelser lägger hinder ivägen för unga och talangfulla spelare att inom rimlig tid komma upp i Sveriges schackförbunds mästar- eller landslagsklass.

Ordföranden replikerade att de nuvarande bestämmelserna grundade sig på beslut vid Motalakongressen 1946 och hade föregåtts av ett väl genomtänkt ändringsförslag, som baserade sig på långa och dystra erfarenheter. Ett flertal spelare jämte anhöriga till dessa överhopade styrelsen med skrivelser utgående på att berörda spelare anågs bättre än alla andra och rätteligen borde spela i en högre klass än den styrelsen placerat honom i. Hr Rogard ansåg inte att man i stadgarna kunde införa en "Ståhlbergsparagraf"!

Ståhlberg genmälde att han trodde att de av ordförande relaterade händelserna var en krisföreteelse utan motsvarighet till svenskt schack av i dag och hävdade att bestämmelserna måtte ändras. Efter ännu några inlägg uppdrog kongressen åt styrelsen att utreda frågan om ev. uppmjukning av tävlingsbestämmelserna på denna punkt.

Telegram anlände från Dansk Skakunion och sedan telegram avsänts till Konungen kunde ordföranden förklara en av de stridigaste kongresserna avslutad. Den hade då varat i över 6 timmar.

L. Bohmgren.

Kristian Sköld försvarade titeln

Allan Bergqvist överraskande tvåa

Landslagsklassen var i år starkare kvantitativt än kvalitativt, och spelet blev i många fall förvånansvärt osäkert. Detta är dock inte sagt för att förringa titelförsvararen Kristian Sköld's seger — den vanns med blanka och skarpa vapen på ett mycket övertygande sätt. Den kraftige stockholmspolisen har med åren blivit stabilare, även vad hans tävlingsinsatser beträffar, och han dominerade klassen från början till slut. Kanske bör man göra ett undantag just för själva slutet, ty partiet mot Kinnmark var onekligen en skönhetsfläck!

Allan Bergqvists andraplacering var en fin prestation av klassens ene debutant, som dessutom ensam gick obesegrad genom de elva ronderna. Han visade sig vara en alltför hårdknäckt nöt för de övriga deltagarna, som själva i några fall knäcktes av hans hårda och logiska positionsspel.

Tredje plats delade veteranen Kinnmark med de betydligt yngre Inge Johansson och Hjorth. Den siste har ju i flera år varit vårt stora hopp, men mycket tyder tyvärr på att han stannat i utvecklingen. Hans spel har inte de stora linjerna, vilket framförallt kommer till synes, då han ställdes inför svåra problem, som i det strategiskt redan vunna partiet mot Inge Johansson. Hans bästa prestation var det briljanta partiet mot Ekenberg.

Kinnmark är samme gåpåare som förr, även om skärpan minskats med åren. Hans största svaghet ligger nog på spelöppningsområdet — Kinnmark väljer som svart mot 1. d4 så gott som uteslutande kungsindiskt och spelar det trots många decenniers erfarenheter ej så bra, som denna ömtåliga variant fordrar av sina anhängare.

Inge Johansson är en verklig schackbegåvning, med en lika snabb som god positionsuppfattning. Ibland tar han sin uppgift alltför sorglöst, som i partierna mot Kinnmark och Sköld. Med större energi och mer koncentration kan han säkert nå betydligt bättre resultat.

Ekenberg är en hård fighter, men hans resultat försämras dels av hans dåliga träningsmöjligheter, dels av hans begränsade spelöppningsrepertoar. Hans seger över Inge Johansson var turneringens vackraste, och i internationellt sammanhang är han nog ett säkrare kort än de nyss nämnda, om man undantar Sköld.

Stoltz började lovande med två segrar, spelade sedan ett föga övertygande och två intetsägande (12 resp. 13 drag!) remipartier och var under tävlingens senare hälft alldeles ur form. Milslånga träningspromenader rekommenderas!

Lindquists debut var långtifrån svag, men en viss obeslutsamhet och brist på självtillit försämrade resultatet.

Göteborgsmästaren Åhman var i dålig form och gjorde sig skyldig till flera grova förbiseenden, under det att Willy Pettersson var för passiv och Olle Nilsson för osäker.

I mästarklassen

blev Sterner till sist den lycklige segerherren. Han vann sin grupp efter omspel mot Sven Carlsson, den "eviga tvåan". Omspelet mellan gruppsegrarna började med att Hedemoras Martin Johansson, som visat mycket god form slog Stockholms och Södras Gunnar Magnusson, trots att denne var i s. k. kanonform. "Hedemora" var därmed storfavorit bland experterna men gjorde sitt livs värsta blunder mot Sterner, med dam- och partiförlust som påföljd. Denne säkerställde sedan sin uppflyttning till landslagsklassen genom ett rafflande remiparti mot Magnusson.

Sterner visade hela tiden jämn och pålitlig form, och hans triumf är inte oförtjänt, men bestämmelserna angående uppflyttning borde ändras. Varför inte flytta upp gruppsegrarna? I år kunde man ju ha gjort två grupper i stället för tre, och även om tre

flyttas upp, vinner nog landslagsklassen på förändringen. Särspel omfattande ett fåtal partier är en utväg, som bör tillgripas endast då alla andra vägar är stängda.

Vad som gladde undertecknad i egenskap av referent och åskådare var den goda kvalitén på spelet i mästarklassen och klass 1. I den sistnämnda stormar ungdomen fram, till båtnad för svenskt schack.

G. Ståhlberg

	Landslagsklassen	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	Poäng
1.	K. Sköld, Stockholm ..	—	½	1	1	0	1	½	½	1	1	1	7½
2.	A. Bergqvist, Stockholm	½	—	½	½	1	½	1	½	½	½	1	6½
3.	S. Hjorth, Örebro	0	½	—	0	½	1	0	1	1	1	1	6
4.	I. Johansson, Malmö ..	0	½	1	—	0	0	1	1	1	½	1	6
5.	O. Kinnmark, Göteborg	1	0	½	1	—	½	½	½	0	1	1	6
6.	B. Ekenberg, Växjö ..	0	½	0	1	½	—	1	1	0	½	1	5½
7.	G. Stoltz, Stockholm ..	½	0	1	0	½	0	—	½	1	0	1	4½
8.	S. Lindquist, Stockholm	½	½	0	0	½	0	½	—	½	½	1	4
9.	W. Pettersson, Norrköp.	0	½	0	0	1	1	0	½	—	½	0	3½
10.	E. Åhman, Göteborg ..	0	½	0	½	0	½	1	½	½	—	0	3½
11.	O. Nilsson, Eskilstuna	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	—	2

	Mästarklassen, grupp 1.	1	2	3	4	5	6	7	Poäng
1.	O. Sterner, Stockholm	—	½	½	1	1	½	1	4½
2.	S. Carlsson, Västerås	½	—	1	1	½	1	½	4½
3.	S. Isaksson, Motala	½	0	—	½	1	½	1	3½
4.	S. Buskenström, Hedemora	0	0	½	—	1	1	0	2½
5.	R. Bäck, Stockholm	0	½	0	0	—	1	1	2½
6.	H. Alexandersson, Göteborg	½	0	½	0	0	—	1	2
7.	O. Appelqvist, Stockholm ..	0	½	0	1	0	0	—	1½

	Mästarklassen, grupp 2.	1	2	3	4	5	6	7	Poäng
1.	M. Johansson, Hedemora ..	—	1	½	1	1	½	1	5
2.	Åke Stenborg, Eskilstuna ..	0	—	1	0	1	1	1	4
3.	G. Eriksson, Stockholm ..	½	0	—	½	1	½	1	3½
4.	R. Goode, Kristinehamn ..	0	1	½	—	½	1	0	3
5.	S. Kjellander, Stockholm ..	0	0	0	½	—	1	1	2½
6.	Åke Jyfors, Göteborg	½	0	½	0	0	—	1	2
7.	H. Brynhammar, Kiruna ..	0	0	0	1	0	0	—	1

	Mästarklassen, grupp 3	1	2	3	4	5	6	7	Poäng
1.	G. Magnusson, Stockholm	—	1	½	1	½	1	1	5
2.	K. Kust, Stockholm	0	—	½	½	1	1	1	4
3.	L. Laurine, Göteborg	½	½	—	0	1	½	1	3½
4.	L. Lindberg, Stockholm ..	0	½	1	—	½	0	1	3
5.	H. Malmgren, Tierp	½	0	0	½	—	1	½	2½
6.	G. Lundh, Gävle	0	0	½	1	0	—	½	2
7.	K. Johannesson, Göteborg	0	0	0	0	½	½	—	1

VI PRESENTERAR:

1950 års kongressmästare Olof Sterner, Stockholm.

35 år gammal. Började spela schack vid 15 års ålder och deltog i tävlingar som 20-åring. Har tio kongresser bakom sig med bl. a. följande resultat. Svensk mästare 1941. Särspel om förstaplats 1947. 2:a i Sundsvall 1948. Samma år även andrapris vid nordiska i Helsingfors. Ett DM-tecken för Östergötland och en gång främst i Norrköpingsmästerskapet. På senaste år även korr.-schack med deltagande i vårt olympiska lag.

*

Fyra nya svenska mästare:

Malte Lilliestrom, Skillingaryd:

42 år. Fattade intresse för schack vid 16 års ålder. Har två gånger hamnat på andra plats i SM och vann Nordiska klass I 1948. Tre gånger i följd Smålandsmästare och innehar 15 mästerskap för Jönköping. Har mot spelare av landslagsklass nått bl. a. följande resultat: H. Carlsson, Järpås, vinst 3—2, H. Carlsson, Göteborg, 2—2, Ekenberg, Växjö, 4—4. Tycker Monrads system är tråkigt.

*

Manne Joffe, Stockholm:

23 år. Stockholmsmästare 1950, där han med 10 poäng av 11 distanserade 8 mästare och två landslagsspelare.

*

Harry Åhman, Boden:

38 år. Började också som 16-åring syssla med schack. Deltagit i tre kongresser. Vann klass II 1930. Femma i klass I 1935. Vunnit Norrbottens DM 7 gånger och klubbmästerskapet 15 gånger. Deltar med framgång i korr.-schack. Anser detta slags schack välgörande för fördjupade teorikunskaper och bättre omdöme vid brädschacket. Ingen älskare av Monrads system. Genom detta system överlämnas för mycket åt slumpen. Bibringades det pinsamma intrycket att några spelare kände sig förbigångna, då de icke fick chansen att möta segraren. Ej roligt att vinna under sådana omständigheter, tyckte den nye svenske mästaren från midnattssolens land.

*

K. G. Pettersson, Bergvik:

35 år. Har spelat schack sedan liten pojke och sysslat med turneringsspel sedan sitt 13:e levnadsår. 3 SM. Första gången 4—5, andra gången 3:a. Har vunnit DM 7 gånger, varav 4 i följd, och innehar 15 klubbmästerskap. Nöjd med arrangemangen men anser Bergers system bättre än Monrads.

Omspelen lämnade följande resultat:

Till landslagsklassen: M. Johansson—G. Magnusson 1—0, O. Sterner—M. Johansson 1—0, G. Magnusson—O. Sterner ½—½.

Klass M, grupp I: Sven Carlsson ½ 0, Sterner ½ 1.

Till mästarklassen: Klass I, grupp I: S. Härwell—R. Strömberg 1—0, B. Häggqvist —M. Lilliestrom ½—½, R. Strömberg—B. Häggqvist 0—1, M. Lilliestrom—S. Härwell 1—0, Lilliestrom—Strömberg 1—0, Häggqvist—Härwell ½—½. I händelse av vinst för Häggqvist mot Härwell hade Lilliestrom blivit mästare på bättre resultat i gruppen enligt Sonnenborn—Bergers system. Klass I, grupp II: M. Joffe—E. Mossborn 1—0 och Joffe stod bättre till enligt Sonnenborn—Berger och blev mästare. I övriga grupper av klass I behövde, trots två på förstaplats, omspel icke tillgripas, då såväl Wendelin som Utuste icke är svenska medborgare.

Till klass I: Klass II, grupp 1: A. Andersson—G. Cardell 1—1 och Cardell gick vidare med hjälp av Sonnenborn—Berger. Grupp III: M. Malmberg—Hj. Öberg 1½—0½. Grupp XI: H. Broberger—A. Olsson 1—1 och Broberger avancerade med hjälp av S.—B:s system.

PRISTAGARE I KLASS I:

Grupp I:

1. M. Lilliesträm, Skillingaryd (mästare)
2. B. Häggqvist, Stockholm
3. S. Härwell, Malmö
4. R. Strömberg, Gävle, samtliga 6½ poäng
5. A. Hildebrand, Uppsala 6 poäng
6. J. Mörby, Lidköping 5½ poäng

Grupp II:

1. M. Joffe, Stockholm (mästare)
2. E. Mossborn, Malmö, båda 6½ poäng
3. E. Eriksson, Borlänge 6 poäng
4—7. K. Hellman, Hälsingborg,
A. O. Larson, Alva,
Hj. Sandin, Stockholm,
F. Åström, Luleå, vardera 5½ poäng.

Grupp III:

1. H. Åhman, Boden (mästare)
2. R. Utuste, Lidköping, vardera 6½ poäng
3. J. Westberg, Stockholm 5½ poäng
4—7. N. Bonnander, Göteborg,
M. Malmberg, Eskilstuna,
G. Nilsson, Limhamn,
S. Samuelsson, Sthlm, vardera 5 poäng

Grupp IV.

1. K. G. Pettersson, Bergvik (mästare)
2. E. Wendelin, Uppsala, vardera 7 poäng
3. O. Carlberg, Örebro 6½ poäng
4—5. T. Johansson, Göteborg,
Å. Svensson, Lerum, vard. 5½ poäng
6—7. H. Strand, Kiruna,
E. Åhsberg, Nässjö, vard. 5 poäng

PRISTAGARE I KLASS II:

Grupp I:

1. G. Cardell, Falköping (uppflyttas) 7
2. A. Andersson, Stockholm 7
3—4. H. Larsson, Hörsne 6
J. Pettersson, Söderhamn 6
5—6. Å. Bohm, Sjuntorp 5
L. Larsson, Göteborg 5

Grupp II:

1. K.-E. Karlsson, Vara 6½
2. P. Wikström, Stockholm 6
3—6. B. Brogren, Göteborg 5½
G. Eriksson, Hörsne 5½
H. Eriksson, Borlänge 5½
A. Persson, Södertälje 5½
E. B. Persson, Ljungbyhed 5½

Grupp III:

1. M. Malmberg, Visby (uppflyttas) 6½
2. Hj. Öberg, Stockholm 6½
3—4. G. Flink, Göteborg 6
A. Kerje, Stockholm 6
5. S. Eriksson, Stockholm 5½
6. K. Andersson, Göteborg 5
Å. Boman, Sjuntorp 5
G. Nättorp, Skara 5

Grupp IV:

1. A. Andersson, Alingsås 6½
2—3. I. Norbeck, Norrhult 6
G. Wiktor, Hälsingborg 6
4—6. Th. Jacobsson, Visby 5½
G. Lundkvist, Göteborg 5½
G. Norlander, Stockholm 5½

Grupp V:

1. G. Hellman, Västervik 8
2. T. Oscarsson, Hälsingborg 6½
3. L. Apelqvist, Stockholm 6
4—5. G. Laneryd, Malmö 5½
G. Pettersson, Gävle 5½
6. G. Blomqvist, Borås 4½
B. Brattsin, Solna 4½
T. Hast, Säffle 4½
N. Sandberg, Alingsås 4½

Grupp VI:

1. G. Österberg, Kristinehamn 7
2. B. Ahlgren, Limhamn 6½
3. I. Andersson, Kungsgården 6
4—6. V. Skalin, Vara 5½
C. Svanberg, Stockholm 5½
G. Svensson, Göteborg 5½

Grupp VII:

1. E. Drougge, Stockholm 6½
2—5. E. Björkén, Solna 6
S. Hamrin, Stockholm 6

K. Hansson, Göteborg 6
R. Sjökvist, Köping 6
6. G. Lundkvist, Motala 5½

Grupp VIII:

1. H. Anderson, Motala 7½
2—3. A. Pleijel, Hagfors 6
D. Sandin, Borås 6
4—5. B. Ahlbom, Stockholm 5½
T. Strömberg, Gävle 5½
6. S. Axelsson, Fritsla 5
H. Dahlberg, Hälsingborg 5
S. Jonsson, Solna 5
B. Magnusson, Jönköping 5
L. Olsson, Stockholm 5

Grupp IX:

1. C. O. Christoffersson, Luleå 7½
2—3. B. Andersson, Falköping 6½
A. Lövgren, Borås 6½
4. G. Strelert, Karlskrona 5½
5—6. I. Bäcklin, Stockholm 5
B. A. Lindh, Hörsne 5
B. Skoglund, Stockholm 5

Grupp X:

1. E. Carlsson, Sjuntorp 7
2. E. Engvall, Stockholm 6½
3—4. H. Belin, Göteborg 6
E. Schöld, Kristianstad 6
5—6. A. Bruce, Örebro 5½
L. Jansson, Borås 5½

Grupp XI:

1. H. Broberger, Stockholm (uppflyttas) 7
2. A. Olsson, Malmö 7
3—4. F. Gustavsson, Borås 6
B. Johansson, Norrtälje 6
5. S. Simonsson, Vara 5½
6. S. Pettersson, Stockholm 5

Grupp XII:

1. A. Nilsson, Lund 8½
2. G. Södergren, Norrköping 7
3—4. F. Karlsson, Göteborg 6
S. Leandersson, Sölvesborg 6
5. Ö. Törnqvist, Alingsås 5½
6. A. Eklöv, Sjuntorp 5
I. Galvenius, Uppsala 5
R. Larsson, Stenstorp 5
K.-A. Lundkvist, Stockholm 5

Främst bland 18 juniorer:

1. Sven Palmqvist, Hedemora, 6½ poäng.
2—3. A. Hammartång, Malmö,
Bernt Söderborg, Sthlm, vard. 6 poäng
4—6. L. Elander, Stockholm,
W. Lindh, Landskrona,
Å. Ragnhem, Dalsjöfors, vard. 5½ p.

Är Ni intresserad av utländsk schacklitteratur?

Bland nyinkomna böcker märkes:

ALEKHINE: My Best Games of Chess 1924—37 ..... Kr. 11:25
ALEXANDER: Alekhines Best games 1938—45 ..... Kr. 8:25
EUWE & PRINS: Capablanca 175 partier, 384 sid. ..... Kr. 12:—
BOTWINNIK: Mijn beste partijen ..... Kr. 9:—

Samtliga dessa partisamlingar är inbundna.

TURNERINGSBÖCKER:

ZAANSTREEK 1946. 1) Euwe, 2—3) Ekström, Szábo ..... Kr. 8:—
HILVERSUM 1947. 1) O'Kelly, 2—3) Pachman, Trifunovic ..... Kr. 10:—
MOSKVA 1947 — TSCHIGORINTURNERINGEN. 120 partier .. Kr. 3:30
NEW YORK 1948—49. 1) Fine, samt matchen Fine—Najdorf ..... Kr. 2:40
AALBORG 1947. Dansk. Deltagande bl. a. av Stoltz ..... Kr. 5:—
BEVERWIJK 1946. 1) O'Kelly, 2) Stoltz ..... Kr. 3:50
HELSINGFORS 1947. Obs. Nedsatt pris ..... Kr. 5:—

PROTOKOLLBÖCKER - FICKSCHACKSPEL - BEGÄR PRISLISTA

J. WESTBERG

N. Smedjegatan 14, Stockholm C.

Avslutningen

Omkring 90 personer hade infunnit sig till avskedsbanketten som anordnats i samband med prisutdelningen på Frimurarehotellet söndagen den 9 juli kl. 17.

Stipulerade penningpriser och en ansenlig samling värdefulla hederspriser delades ut till respektive vinnare av veteranen Fritz Andersson. En del pristagare hade redan avrest.

Hr Knuutinen välkomsthälsade. Överledaren lektor Hj. Mandal begagnade tillfället överlämna till Fritz Andersson den guldplakett som kongressen en vecka tidigare tilldelat honom. Ett applåderat extranummer!

Finlands schackpresident A. Ilmakunnas bringade i ett kort tal hälsningar från schackvännerna i öster och lyckönskade arrangörerna till denna avslutade kongress.

Ståhlberg kåserade om timade schackepisoder och avslutade med att än en gång dra en lans för ungdomen. Sköld, som gästtackat, tog åter till orda framhållande att det har blivit lite tjatigt med Joffe (det kan naturligtvis aldrig bli tjatigt med Sköld) och rekommenderade sakta i backarna när det gäller ungdomen. (Hörde vi rätt?) Och trots att Sverigemästerskapet för andra gången i följd hamnat hos den gode Sköld var han inte riktigt belåten, då Ståhlberg hade gett honom rådet att utöka sin spelöppningsrepertoage! Hum.

Så fick festdeltagarna höra den klara och välljudande stämman från svensk radios barndomsår — Dagsnyheter från Tidningarnas Telegrambyrå. Det var TT:s representant redaktör Ivan Sundström, som på ett spirituellt sätt kåserade om "ett hängparti". "Spelarna hänger över pjäserna, åskådarna hänger över spelarna, inte bara i landslagsklassen utan även över Joffe!!" Talaren slutade med att hoppas att hela kongressen måtte bli ett hängparti, som fortsätter med nästa kongress. Starkt bifall!

Stående lyssnade festdeltagarna, när Fritz Andersson uppläste H. Maj:t Konungens hälsningstelegram till kongressen. Telegram anlände bl. a. från förbundets ordförande och Fritz Andersson fick i uppdrag att sända svarstelegram till hr Rogard. Ett leve utbringades för förbundsordföranden. Oldboy Olof Kinnmark föreslog ett leve för ungdomen och Sköld utbringade ett leve för svenskt schack.

Så blev det tidigt uppbrott och deltagarna var ett minne rikare.

Pax.

Kring tävlingarna:

Ett försök att sammanfatta under tävlingsveckan framkomna reformförslag skulle ge till resultat:

1. Monrads system utbytes mot Bergers i alla klasser vid SM-tävlingarna.
2. Alla omspel (särspel) slopas. Då omspelen utgör ett stort irritationsmoment och en extra kraftansträngning för dem som kämpat sig fram till seger och likväl i många fall icke lämnar avgörande resultat, synes denna metod ineffektiv, tidsödande och vållande särspelarna och funktionärer extra besvär. Då Sonnenborn—Bergers system i en del fall slutligen måste tillgripas, synes det bättre att redan från början tillgripa denna metod för att avgöra den inbördes ordningen mellan spelare med samma poängtal.
3. Från varje grupp i mästarklassen uppflyttas, liksom i klasserna I och II, gruppvinnaren i landslagsklassen.
4. Varje grupp omfattar lägst 10 och högst 12 deltagare. Reserv må insättas för att utjämna grupperna till lika antal deltagare i första hand beträffande klasserna M och I.
5. Startavgifterna för samtliga klasser erlägges i proportion till kontantpriserna inom respektive klass.
6. SM-tävlingarna som ett hårt och betydelsefullt prov för eliten av spelare eller som ett massuppbåd i propagandasyfte bör tagas under prövning. Förslag: SM bör bli en ren elittävling. Masstävlingar i annat sammanhang.
7. Vid eventuellt reducerat antal deltagare i SM bör underförbunden anordna kvalificeringstävlingar och tilldelas platser till SM i förhållande till respektive förbunds medlemsantal.
8. Spelare nedflyttas enligt nu gällande principer.
9. På förslag av underförbund eller förening och sedan centralstyrelsen avgivit yttrande kan kongressen placera spelare i högre klass än den han enligt nu gällande principer är berättigad att delta i.
10. Rankinglist bör finnas även för klasserna M och I, så att vid eventuell uppflyttning utöver principen "gruppseger" eller anlitande av reserv ingen må känna sig förbigången.
11. Flera topplaceringar bör räknas lika med gruppseger. Exempelvis 2 förlorade omspel, 3 andraplaceringar, 2 andraplaceringar jämte 2 tredje eller fjärdeplaceringar bör jämställas med gruppseger och berättiga till uppflyttning antingen automatiskt eller genom beslut av kongressen från fall till fall.

*

Kristianstad slog inga publikrekord för schacktävlingar. C:a 200 kr. beräknades ha influtit på entréer.

*

Enda deltagande kvinnan fröken Ester Andersson, Malmö, gjorde ur resultatsynpunkt ingen lycka. Men var glad och nöjd ändå med sin insats och ansåg att veckan givit många goda lärdomar ifråga om tävlingsspel.

*

Kinnmarks tredjeplats i landslagsklassen var faktiskt bästa prestationen för rikets andra stad. En annan landslagsspelare från Västkustmetropolen framhöll, att det spelas f. n. dåligt schack i Göteborg och vi är nu inte värda större framgångar. Norrland kommer! Tre fullträffar genom Åhman, Pettersson och Christoffersson.

*

Arrangemangen var goda, även om de inte gick upp till Eskilstunas höga klass.

*

Monrads system vållade de duktiga funktionärerna en hart när övermänsklig arbetsbörda med ett par felaktigheter i lottningen som följd. Med hänsyn till detta och ett utbrett missnöje bland spelarna med detta system är att hoppas att det var sista gången Monrads system prövades vid SM.

*

Sex partier för 17 av mästarklassens deltagare mot beräknade 11 för landslagsklassen och 9 för övriga väckte stor förargelse och togs som exempel på orättvis arbets- och penningfördelning.

*

Det ansågs inom klass II icke stå i överensstämmelse med de demokratiska principer som centralstyrelsen säger sig vilja göra sig till tolk för, att denna klass av erlagda startavgifter tvingades överlämna c:a 900 kronor till andra ändamål än priser inom egen klass utan att ens känna till detta eller bli i tillfälle yttra sig i denna fråga.

*

Hrr Olof Kinnmark, Göteborg, och Sven Carlsson, Västerås, avverkade sin 19 kongress. Fantastiskt! Här ligger Sköld i lä. Vi önskar de båda veteranerna ett trevligt och framgångsrikt dubbeldecenniumsjubileum i Halmstad.

Elbe.

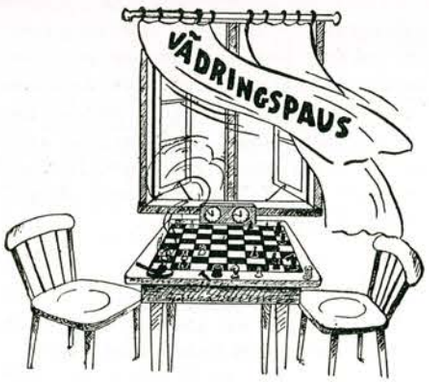

SCHACKINTRESSET OCH AVGIFTSFRÅGAN.

Ett sedan länge brännande spörsmål har på Kristianstads-kongressen äntligen fått en lösning, nämligen frågan om ökade medel för bedrivande av Sveriges Schackförbunds verksamhet. Med en visserligen knapp majoritet beslöt distriktförbundens delegerade att för löpande verksamhetsår höja årsavgifterna till två kronor per medlem i stället för hittillsvarande en krona och tjugofem öre.

Det är självfallet, att detta beslut har den största betydelse för riksförbundets ekonomi, och det hedrar de beslutande delegaterna, att de insett detta. Det kraftiga motstånd, som från vissa ombuds sida restes mot avgiftshöjningen och de pessimistiska framtidsvyer, som utmålades i sammanhanget, var emellertid så skrämmande, att man har all anledning att fråga sig, om det svenska schacklivets undergång verkligen är så nära förestående, som man vill göra gällande.

Den ledande tanken i det negativistiska resonemanget har varit, att schackspelarna i gemen inte är intresserade att ekonomiskt stödja ett förbund, vars verksamhet de inte har någon direkt nytta av, och att det för hrr klubbledare vore tillräckligt svårt att få in redan de gamla avgifterna. Hur förhåller det sig med den saken?

Ja, vad kan det bero på, att många klubbkassörer — det skall inte bestridas — haft svårigheter att överhuvudtaget få in några avgifter vare sig till den egna klubben eller till vederbörande distriktsförbund eller till riksförbundet? Enligt undertecknads mening kan det bero på två saker: antingen det sätt, varpå den organiserade schackspelaren anmodas ge sin tribut, eller på att hans schackintresse fått bristande näring och därför svalnat.

Det sista torde vara den betydelsefullaste orsaken. Om jag inte är intresserad av en sak, vore det givetvis orimligt att vänta sig, att jag skall stödja den ekonomiskt, hur ringa detta stöd än må vara. Välgörenhet kan man ju bedriva i så många lämpligare former. Schackintresset däremot torde vara just det, som förmår mig att lägga ner pengar på denna hobby. Varje hobby, som det är någonting med, har någonting att ge sin utövare, och det är det man betalar med sin avgift. Ju mer fängslad man är av sin hobby, desto mer är man villig att offra för den. Vi, som är mest intresserade av schack, kan lägga ner hundratals kronor om året för resor, inköp av schacklitteratur m. m. Årsavgiften till klubb och förbund är den lilla minimiavgiften för ett måttligt schackintresse.

Villigheten att betala avgifter står sålunda inte i direkt relation till avgiftens storlek utan till det egna schackintresset. Därför gäller det, att inte med formella motiveringar vädja till folks betalningsvillighet utan i stället direkt till deras intresse för spelet. Det gäller att först hålla vid liv och förstärka detta, och sedan ta ut den ekonomiska tributen. Det är egendomligt, att man ännu inte allmänt insett denna självklara sanning.

Vad är det nu man kan göra åt schackintresset? Ja, först och främst måste det klart sägas ifrån, att det inte duger för en klubbledare att i självbelåten dåsighet och allmän idélöshet förklara, att man redan har gjort allt, som behövs, eller att man i varje fall inte har tid till att utarbeta någonting. En klubbledare, som inte har tid att ägna sig åt utbredandet och höjandet av schackinrtesset, är oduglig och borde snarast lämna sin post åt dem, som bättre kan förvalta den.

Här kan givetvis inte lämnas någon uttömmande redogörelse för alla möjligheter, men man kan ju alltid antydningsvis erinra om vissa. En betydelsefull sak är givetvis, att det skrivs om schack på ett medryckande sätt i tidningarna. Det ska givetvis inte huvudsakligen vara torra siffermässiga resultat, utan glimtar från turneringar och partier. Varje schackklubb borde utse en schackentusiast att medarbeta i lokaltidningen, och är det en god stilist, så mycket bättre. Det gäller att omge tävlingarna med en air av spänning, och antyda för läsekretsen, vad som tilldragit sig på de olika brädena. Det är bara ett bekvämlighetens svepskäl, att tidningarna på grund av platsbrist inte skulle vara tillmötesgående mot schackreferenter. Tidningarna tar allt av intresse, och tidningarna skapar intresse.

Klubbarna måste ha ett omväxlande program med evenemang som slår, evenemang som det görs någonting utav i reklamväg. En simultanföreställning av en klart lysande stjärna på shcackfirmamentet kan det vara bra att ordna. Man skall bara inte göra som den klubbledare, som i ett svagt ögonblick accepterade en stormästares erbjudan att dagen därpå(!), alltså med en dags varsel, ge en dylik seans på platsen. Då kan man lika gärna slänga arvodet i sjön.

Sveriges Schackförbund anordnade för någon tid sedan en landskamp mot Jugoslavien i Stockholm. I alla huvudstadstidningar stod det blänkare vecktals i förväg, och det sörjdes för att en verkligt förnämlig spellokal ställdes till förfogande, rymmande många hundra för att inte säga tusen personer. Till åskådarnas tjänst uppsattes, när dagen kom, ett erforderligt antal demonstrationsbräden bakom borden, och genom specialreferat från TT kunde den ej närvarande allmänheten få fyllig information om spelet. Är det någon, som tror, att ett dylikt evenemang inte ökat allmänhetens intresse för schackspel?

Här skulle jag vilja skjuta in ett viktigt påpekande. När man genom ett större evenemang har fått folks intresse för det invecklade schackspelet väckt, borde man passa på kort efteråt och bjuda dem på den service, som direkt undervisning i schack innebär. Det behöver alls inte vara fråga om någon slags kostnadsfri undervisning. De, som har nytta av undervisningen betalar, därför att de är intresserade att lära sig, vare sig det sker muntligen eller per brevkurs. En dylik lär ju sedan någon tid tillbaka vara under utarbetning.

Det är givet, att den verksamhet för schackintressets höjande, som här givits exempel på, ofta med fördel kan bedrivas i riksförbundets regi. Schackaffischer t. ex. kan lämpligen komponeras och tryckas centralt. Men allt detta kräver medel. Utan tillräckliga kapitaltillgångar kan ingen allsvensk serie anordnas, inget stöd lämnas åt kongressarrangerande klubbar, inga krediter åt nybildade klubbar för anskaffande av schackur o. dyl.

Det har invänts, att SSF:s medel till stor del skulle användas på ett sätt, som endast gagnade en liten kategori toppspelare.

Det är en löjlig vanföreställning, att tredjeklasspelaren i X-köping inte skulle ha någon glädje av de landskamper, som riksförbundet anordnar med hjälp av hans årliga tjugofemöringar. I de landskamper, som riksförbundet anordnar, skapas ofta verkliga mästerverk av bestående värde. I Tidskrift för Schack publiceras åtminstone de bästa av dessa alster, och med denna publikation i handen och ett bräde framför sig kan tredjeklasspelaren i X-köping sitta fem kvällar i rad, om han så vill, och njuta av välspelat schack till sin egen förkovran.

Förkovra sig, komma uppåt och framåt, det är ju det alla verkliga schackspelare vill. Det har sannerligen klankats tillräckligt på schackeliten av små kverulantsjälar. Tag bort stjärnspelet, och vad återstår att sträva efter?

Schack är tyvärr ännu inte någon publiksport som exempelvis fotboll. Därför är det befängt att peka på de låga avgifterna för aktiva idrottsmän, vilkas verksamhet möjliggöres genom en betalande jättepublik. Därför är det också nödvändigt för de aktiva utövarna av schacksporten att själva bidraga till finansieringen av sin verksamhet. Och det rör sig ändå om så litet, även om man skulle räkna med, att en normalt intresserad schackklubbmedlem lade ut en femtiolapp om året inklusive resor och allt. Bleve det inte så litet som en krona i veckan? Schack är sannerligen en billig sport.

Sune Hjorth

Partier

Från kongressen i Kristianstad

OLLE STERNER, STOCKHOLM,

blir ett starkt namn i landslagsklassen. Tog mästartiteln i Göteborg 1941, blev 3—5 i mästarklassen i Visby 1945, gruppsegrare i Stockholm 1947, andra pris i Sundsvall 1948; samma år även tvåa i nordiska i Helsingfors och i Stockholmsmästerskapet.

Kampen om en finalplats i Kristianstad var hård och föregicks av två särspelspartier med Sven Carlsson, Västerås. Avgörande blev andra partiet, som återges här med kommentarer av F. Ekström i Sv. D.

SPANSKT PARTI

	O. Sterner		*S. Carlsson*	
	Stockholm		Västerås	
1.	e4,	e5	2. Sf3,	Sc6
3.	Lb5,	a6	4. La4,	Sf6
5.	0—0,	Le7	6. Te1,	b5
7.	Lb3,	d6	8. c3,	0—0
9.	h3,	Sa5	10. Lc2,	c5
11.	d4,	Dc7	12. Sbd2,	Ld7
13.	Sf1,	Tfc8		

Spelet har hittills följt ett parti Yates—Reti, Hamburg 1927. Det mest konsekventa hade nog varit att öppna c-linjen med 13. —, c×d4. T. ex. 14. c×d4, Sc6. 15. Le3, Sb4.

14. d×e5!

I det citerade partiet följde 14. d5, b4. 15. g4 med ungefär likvärdiga chanser. Sterners fortsättning är bättre. Svarts 12:e och 13:e drag framstår nu som tempoförluster.

14.	—,	d×e5	15. Se3,	Td8
16.	De2,	Le6	17. b3	

I betraktande kom 17. Sg5 och om Le6—c8, så 18. Sd5.

17.	—,	h6	18. Sh4,	Sc6
19.	Shf5,	b4		

med det obehagliga hotet att vinna punkten d4 för springaren. Vit är emellertid nu färdig att övergå till angrepp genom ett starkt bondeoffer.

20. Sd5!, L×d5 21. e×d5, T×d5
22. Df3!, e4

Det hotade L×h6 jämte Dg3† och det är svårt att se, hur svart skall kunna parera detta på ett mera tillfredsställande sätt.

23. L×e4, S×e4 24. T×e4, Tad8

Vit hotade att vinna pjäs genom dubbelt avslag på e7.

25. Lf4, Dd7

Svart förlorar nu bonde. Antagligen till följd av tidsnöd vågar sig svart inte på 15. —, Db7, som kan leda till svåra komplikationer. Vit spelar därefter enklast 26. S×e7†, S×e7. 27. Tae1. Oklar är däremot fortsättningen 26. Dg4, Lf6.

26. S×e7†, S×e7 27. c×b4, c×b4
28. T×b4, Td1† 29. T×d1, D×d1†
30. D×d1, T×d1† 31. Kh2, Sd5
32. Ta4, g5

Även efter S×f4, 33. T×f4 torde slutspelet vara svårt att hålla för svart.

33. Lb8, Td2 34. T×a6, T×f2
35. Kg3, Tc2 36. Kf3, —

På Ld6 skulle ha följt Se3.

36. —, Sb4 37. T×h6, Kg7
38. Tb6, S×a2 39. Le5†, Kh7
40. Tf6, Sc1 41. T×f7†, Kg6
42. Tf6†, Kh7 43. g3, S×b3
44. Kg4, Sd2 45. Kf5, Sf3
46. Tf7†, Kg8

Eller 46. —, Kh6. 47. Lg7†, Kh5. 48. Tf6.

47. Tg7†, Kf8 48. Lf6, Sg1

På 48. —, Tg2 kunde det följa 49. Tc7, T×g3. 50. Ke6.

49. Kg6, S×h3 50. Th7, Uppg.

6617. INDISKT PARTI.

Landslagsklassen, rond 11.

	E. Åhman	**K. Sköld**
1.	c2—c4	Sg8—f6
2.	Sb1—c3	g7—g6
3.	e2—e4	d7—d6
4.	d2—d4	Lf8—g7
5.	Sg1—e2	0—0
6.	g2—g3	Sb8—d7
7.	Lf1—g2	e7—e5
8.	0—0	e5×d4
9.	Se2×d4	c7—c6
10.	b2—b3(?)	— —

Faran att ej känna till de senaste turneringarnas partier! Det bl. a. av Euwe rekommenderade textdraget användes av mig i Budapest mot Boleslavsky i nionde ronden — jag var illa ute men kom undan med ett blått remiöga!

10. — — Tf8—e8

Ännu kraftigare är det av Boleslavsky använda 10. —, Sc5. Det följde 11. Lb2, a5! 12. Dc2, a4. 13. Tf—d1, a×b3. 14. a×b3, T×a1. 15. T×a1, Db6. 16. Sa4, S×a4. 17. T×a4, Sd7, med svårigheter för vit.

11.	Lc1—b2	Sd7—c5
12.	Dd1—c2	a7—a5
13.	Ta1—d1	Dd8—b6
14.	Tf1—e1?	— —

Närliggande men svagt. Genom 14. La3! hade vit kunnat förhindra den följande manövern och besvara 14. —, Sf×e4. 15. S×e4, S×e4. 16. L×e4, L×d4 med 17. L×d6.

14.	— —	a5—a4
15.	b3×a4	Sf6—g4!

Styrkan av detta drag har vit underskattat.

16.	Sd4—b3	Sg4—e5
17.	Td1×d6	Db6—b4!

Sköld behandlar mittspelet utmärkt och framtvingar ett klart vunnet slutspel.

18.	Sb3×c5	Db4×c5
19.	Te1—d1	Lc8—g4
20.	Sc3—e2	Db4×c4
21.	Td6—d2	Se5—f3†
22.	Lg2×f3	Dc4×c2
23.	Td2×c2	Lg4×f3

Nu har svart alla fördelar på sin sida, under det att vit på grund av sin dåliga kungsställning är dömd till passivitet.

24.	Lb2×g7	Kg8×g7
25.	Td1—c1	Te8×e4
26.	Se2—c3	Tc4—d4
27.	Tc1—e1	Ta8—d8
28.	Kg1—f1	g6—g5!
29.	Tc2—b2	Td4—d3
30.	Tb2—b3	g5—g4
31.	a4—a5	c6—c5
32.	Sc3—e4	c5—c4
33.	Tb3—b4	Td8—c8
34.	Se4—g5	Lf3—d5
35.	Sg5—e4	Tc8—c6

Varför ej 35. —, c3? På 36. Sd6 följer 36. —, c2! (37. S×c8, Td1), och även efter 36. Tb—b1, c2 vinner svart lätt.

36.	Tb4—b6	Tc6×b6
37.	a5×b6	c4—c3
38.	Se4—c5	Td3—d2

Ställning efter 38. —, Td3—d2.

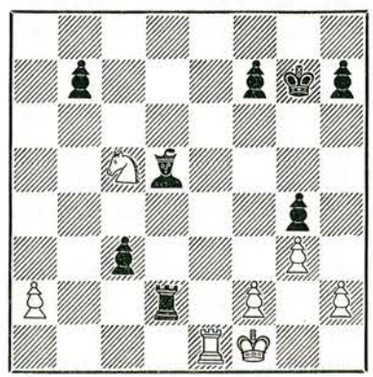

39. Sc5—b3 — —

Nödvändigt var 39. Tc1. Efter 39. —, Lc4†. 40. Ke1, Td1†. 41. Kd1, T×f2. 42. T×c3 har vit remichanser, men svart spelar starkare 39. —,

Lf3!, t. ex. 40. Sb3, Td6! 41. Ke1, Te6†. 42. Kf1, Le2†. 43. Kg2, Ld3, etc.

39.	— —	Ld5×b3
40.	a2×b3	c3—c2
	Uppgivet.	

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6618. SICILIANSKT PARTI.

Landslagsklassen, rond 2.

	K. Sköld	**B. Ekenberg**
1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	d7—d6
3.	d2—d4	c5×d4
4.	Sf3×d4	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	g7—g6
6.	Lc1—e3	Lf8—g7
7.	Lf1—e2	0—0

"Modern Chess Openings" anser, att svart med 7. —, Sc6 bör övergå till huvudvarianten, enär vit nu har möjligheten 8. g4!

8.	f2—f4	d6—d5

Även här var väl 8. —, Sc6 den solidare fortsättningen.

9.	e4—e5	Sf6—e4
10.	Sc3×e4	d5×e4
11.	Le2—c4	a7—a6
12.	a2—a4	Dd8—c7
13.	Dd1—e2	Kg8—h8
14.	h2—h3	f7—f6
15.	0—0!	— —

Ett välmotiverat bondeoffer, som svart med hänsyn till sin outvecklade damflygel ej vågar anta.

15.	— —	Sb8—c6
16.	Sd4×c6	Dc7×c6
17.	Lc3—d4	Tf8—d8?

Tempoförlust. Genast Ld7 var bättre, ehuru vit även då stått friare.

18.	c2—c3	Lc8—d7
19.	a4—a5!	Ta8—c8
20.	Ld4—b6	Td8—f8
21.	Ta1—d1	f6×e5
22.	Lc4—d5	— —

Inledningen till trevliga kombinationsvändningar, varigenom vit behåller sitt övertag och förstärker trycket mot den svarta damflygeln.

22.	— —	Dc6—f6
23.	f4×e5	Df6×e5
24.	Lb6—d4!	De5—g5
25.	Ld4×g7†	Kh8×g7
26.	De2×e4	Ld7×h3
27.	Td1—e1	Tf8×f1†
28.	Te1×f1	Tc8—f8
29.	Tf1—e1!	e7—e6
30.	Ld5×b7	Dg5—c5†

Därmed får svart ett förlorat slutspel, men även på andra fortsättningar var vit i klar fördel.

Ställning efter 30. —, Dg5—c5†.

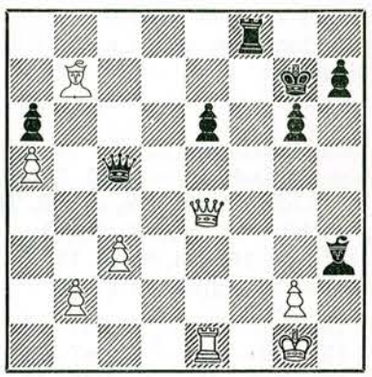

31.	De4—e3	Dc5×e3†
32.	Te1×e3	Lh3—f5
33.	b2—b4!	Kg7—f6
34.	Lb7×a6	— —

Återstoden är endast en tekniksak för Sköld.

34.	— —	Tf8—d8
35.	La6—b7	Td8—d1†
36.	Kg1—f2	g6—g5
37.	a5—a6	Td1—a1
38.	b4—b5	g5—g4
39.	b5—b6	Ta1—a2†
40.	Kf2—g3	Kf6—g5
41.	a6—a7	h7—h5
42.	a7—a8D	h5—h4†
43.	Kg3—h2	Uppgivet.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6619. DAMGAMBIT

Landslagsklassen, rond 8.

	K. Sköld	**S. Hjorth**
1.	c2—c4	c7—c6
2.	Sg1—f3	Sg8—f6
3.	d2—d4	d7—d5
4.	e2—e3	e7—e6

Svart eftersträvar förmodligen den s. k. meranervarianten. 4. —, Lf5 anses av teoretikerna leda till lika spel, men Pirc har som vit haft stora framgångar i denna variant. Även 4. —, g6 har sina anhängare.

5.	Sb1—d2	Sb8—d7
6.	Dd1—c2	— —

Härigenom undviker vit meranervarianten, som uppkomer genom 6. Ld3, d×c4. 7. L×c4, b5. Textdraget har ofta använts av Stoltz.

6	— —	Lf8—e7

Med hänsyn till den utvecklingsplan svart i fortsättningen följer hade det det varit bättre att genast spela Ld6.

7.	b2—b3!	0—0
8.	Lf1—d3	d5×c4
9.	b3×c4	Le7—d6

Svart vill genomföra e6—e5, men det visar sig snart, att planens förverkligande medför stora nackdelar. Genom 8. —, b6 och 9. —, Lb7 kunde svart ha valt ett solidare försvarssystem och senare spelat c6—c5. Även i detta fall hade han emellertid haft en svårbehandlad ställning.

10.	Lc1—b2	Dd8—e7

Även här var b6 möjligt. Nu förhindras draget av vit, som genom några få kraftiga drag tar hand om initiativet.

11.	Sf3—e5!	Tf8—d8
12.	0—0	Sd7—f8
13.	Ta1—d1	Sf6—d7
14.	f2—f4	f7—f6
15.	Se5—f3	e6—e5?

Öppnandet av spelet är fördelaktigt för vit, tack vare hans bättre utveckling, och ökar därför svarts svårigheter.

16.	f4×e5	f6×e5
17.	Sd2—e4	Ld6—c7

Ställning efter 17. —, Ld6—c7.

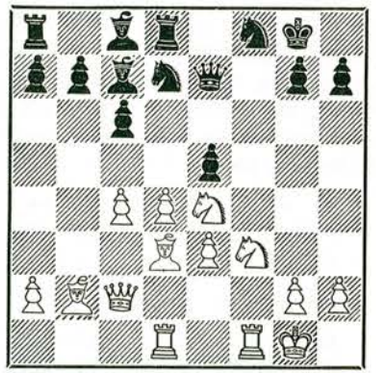

18.	Dc2—c3!	— —

Inledningen till ett angrepp mot den försvagade svarta kungsställningen.

18.	— —	Td8—e8
19.	Lb2—a3	e5×d4
20.	e3×d4	De7—d8
21.	Td1—e1!	— —

Ett stilla drag, som förstärker trycket mot den svarta ställningen. Sent omsider försöker svart mobilisera sin damflygel men hinner aldrig föra dessa trupper till kungens försvar.

21.	— —	Sd7—b6
22.	Se4—g5!	Te8×e1
23.	Dc3×e1	h7—h6

Svart har ej något försvar mot de många hoten.

24.	La3×f8!	Dd8×f8
25.	Sf3—e5	Uppgivet.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6620. INDISKT PARTI

Landslagsklassen, rond 3.

	A. Bergqvist	**O. Nilsson**
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	c2—c4	c7—c5

Svart vill antagligen spela Blumenfelds motgambit (4. d5, b5), som visserligen inte åtnjuter teoretikernas fulla förtroende men knappast kan anses vara helt vederlagd.

4.	e2—e3	— —

Vit vill inte ge sig in på några äventyrligheter! Efter 4. —, d5 hade en variant av Tarrasch-försvaret uppkommit, men Nilsson väljer till sin olycka en annan väg, som ger vit klar terrängfördel.

4.	— —	b7—b6
5.	Sb1—c3	Lc8—b7
6.	d4—d5	— —

Bättre sent än aldrig

6.	— —	e6×d5
7.	c4×d5	d7—d6
8.	e3—e4	a7—a6
9.	a2—a4	Sb8—d7
10.	Lf1—e2	Lf8—e7
11.	0—0	h7—h6

Inledningen till en förfelad manöver, som endast ökar svarts svårigheter.

12.	Sf3—d2	g7—g5
13.	Sd2—c4	Sd7—e5
14.	f2—f4	g5×f4
15.	Lc1×f4	Se5×c4
16.	Le2×c4	Dd8—c7
17.	Dd1—e2	Sf6—d7
18.	Lf4—g3	h6—h5

Som en följd av svarts svaga behandling av spelöppningen har vit fått en överväldigande ställningsfördel och kan övergå till ett direkt kungsangrepp.

19.	e4—e5!	0—0—0
20.	Tf1×f7	Sd7×e5
21.	Lg3×e5	d6×e5
22.	Lc4×a6	c5—c4
23.	La6×b7†	Dc7×b7
24.	Kg1—h1	— —

På 24. D×c4† har svart paraden 24. —, Lc5†.

24.	— —	Db7—c7
25.	Sc3—b5	Dc7—c5

Ställning efter 25. —, Dc7—c5.

26.	d5—d6!	Le7×d6
27.	De2—e4	Td8—d7
28.	Sb5×d6†	Dc5×d6
29.	De4—a8†	Uppgivet.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6621. RÉTIS SPELÖPPNING

Landslagsklassen, rond 1.

	I. Johansson	**S. Hjorth**
1.	Sg1—f3	Sg8—f6
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	b7—b6
4.	g2—g3	Lc8—b7
5.	Lf1—g2	c7—c5
6.	0—0	Lf8—e7
7.	d2—d4	c5×d4
8.	Dd1×d4	— —

Vanligare är 8. S×d4.

8.	— —	Sb8—c6
9.	Dd4—d1	Sc6—a5!

Inledningen till en förenklingsmanöver, som ger svart ett fritt spel.

10.	b2—b3	d7—d5
11.	c4×d5	Sf6×d5
12.	Sc3×d5	Lb7×d5
13.	Lc1—b2	0—0
14.	Dd1—d3	Le7—f6
15.	Lb2×f6	Dd8×f6

Efter alla avbyten har partiet remikaraktär, men vit ger sig omotiverat in på äventyrligheter.

16.	e2—e4	— —

Genom 16. Dd4 kunde vit ha inlett fredsförhandlingar.

16.	— —	Ld5—b7
17.	Ta1—c1	Tf8—d8
18.	Dd3—e3	— —

Och här var 18. Db1 motiverat, men vit vill fiska i grumligt vatten.

18.	— —	Df6—b2
19.	Tc1—c7	Ta8—c8
20.	De3—f4	Tc8×c7
21.	Df4×c7	Td8—c8
22.	Tf1—d1	— —

En ställningsfiness, som dock är mindre effektiv.

22.	— —	h7—h6
23.	Dc7—f4	Db2—c2!
24.	Td1—e1	Dc2×a2

Det är svårt att avgöra, om vit offrat eller svart vunnit bonden!

25.	Sf3—e5	Tc8—f8
26.	Se5—d7	Tf8—e8
27.	e4—e5	Te8—d8

Genom detta och följande drag framtvingar svart ett offer, vars konsekvenser han att döma av fortsättningen ej förutsett.

28.	Te1—d1	Lb7—d5

Ställning efter 28. —, Lb7—d5.

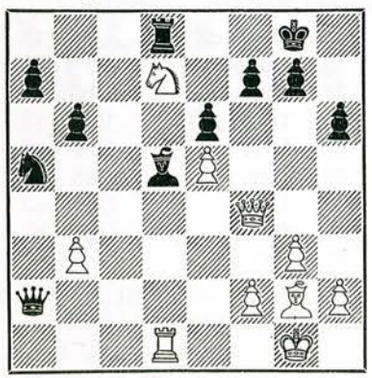

29.	Sd7—f6†!	— —

Vit är strategiskt överspelad men får genom textdraget praktiska motchanser.

29.	— —	g7×f6
30.	Df4—g4†	Kg8—h7
31.	e5×f6	Td8—g8
32.	Lg2—e4†	Ld5×e4

En första oförsiktighet. Efter 32. —, Kh8! 33. Df4, L×e4 strandar 34. D×h6†, Lh7. 35. Tc8 på 35. —, Db1†. 36. Kg2, Dg6.

33.	Dg4×e4†	Tg8—g6?

Även nu var Kh8 starkare, ty på 34. Df4 följer 34. —, Dc2! 35. D×h6†, Dh7.

34.	h2—h4!	Da2—b2?

Självmord! Svart borde ha försökt 34. —, h5, t. ex. 35. De5 (eller 35. Df3, Tg4), Sc6! 36. D×h5†, Kg8. 37. Df3, Db2! (eller 37. —, Dc2. 38. Td6, Db2), med goda remichanser.

35.	h4—h5	Db2×f6

Äntligen har svart erövrat den farliga bonden, men till vilket pris!

36.	b3—b4!	Sa5—b3
37.	h5×g6†	Df6×g6
38.	De4—c4	Uppgivet.

Trots sina fel är partiet både innehållsrikt och intressant.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6622. KUNGSINDISKT PARTI

Landslagsklassen, rond 11.

	Sune Hjorth	**Bengt Ekenberg**
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	g2—g3	Lf8—g7
4.	Lf1—g2	d7—d6
5.	Sg1—f3	Sb8—d7

I nionde ronden försökte Kinnmark det provokativa springardraget till c6, utan synnerlig framgång.

6.	Sb1—c3	0—0
7.	0—0	e7—e5
8.	b2—b3	— —

I betraktande kommer h3 jämte löparutveckling till e3.

8.	— —	Tf8—e8
9.	Lc1—b2	c7—c6
10.	e2—e4	Dd8—c7

Skarpare är avslaget på d4 följt av Sc5, a5 och Db6, som Sköld spelade i

första ronden mot Åhman i syfte att spränga sönder vits damflygel.

11.	Dd1—c2	Sd7—f8
12.	h2—h3	Sf6—h5
13.	Ta1—d1	Sf8—e6

Svart arbetar mycket målmedvetet på att erövra fältet d4 för sin springare.

14.	d4—d5!	— —

Detta är enda sättet att erhålla några chanser. Nu blir det bara en orörlig bonde på d4 för svart, medan vit snart får tillfälle till en energisk bondeaktion på kungsflygeln.

14.	— —	Se6—d4
15.	Sf3×d4	e5×d4
16.	Sc3—e2	c6—c5
17.	g3—g4	Sh5—f6
18.	Se2—g3	Dc7—e7
19.	g4—g5!	— —

Liksom 1914 drar bönderna upp till kungaborgen för att vinna gehör för sina synpunkter!

19.	— —	Sf6—d7
20.	Lb2—c1	f7—f6
21.	h3—h4	Sd7—e5
22.	f2—f4	— —

Allt fler bönder samlas på borggården.

22.	— —	Se5—f7
23.	Td1—e1	Lc8—g4
24.	e4—e5!	f6—f5

Efter partiets slut angav Ekenberg som en bättre fortsättning 24. —, f×e5. 25. f5, L×f5. 26. S×f5, g×f5. 27. D×f5, Sh8. 28. Le4, Lf8. Efter 29. h5 och överförandet av ett torn till g- och h-linjen förefaller emellertid svarts ställning föga avundsvärd.

25.	e5—e6	— —

Nu blir visserligen denna långt framskjutna, skyddade fribonde en påle i köttet för svart, såtillvida som hans förbindelselinjer mellan de båda flyglarna praktiskt taget avskäres.

25.	— —	Sf7—d8
26.	h4—h5	De7—c7
27.	Lg2—f3	Lg4×f3
28.	Tf1×f3	b7—b5

Svart försöker frenetiskt få motspel på damflygeln.

29.	h5×g6	h7×g6

Ställning efter 29. —, h7×g6.

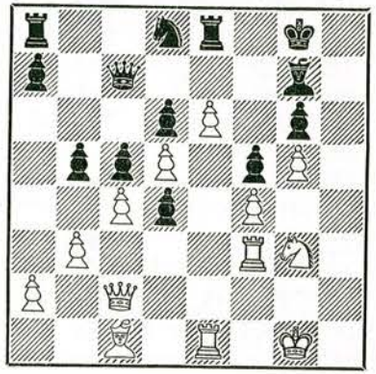

30.	Sg3×f5!	— —

Ett kraftigt kontraslag, som med en gång gör den nakna kungsställningen till ett offer för den framrullande bondelavinen.

30.	— —	d4—d3!

Ett sista försök att aktivisera kungslöparen, vilket givetvis i och för sig inte är tillräckligt för att neutralisera det vita angreppet.

31.	Dc2×d3	g6×f5
32.	Dd3×f5	Lg7—d4†
33.	Kg1—g2	b5×c4
34.	Df5—g6†	Kg8—f8
35.	b3×c4	Dc7—g7
36.	Dg6—c2	Ta8—b8
37.	f4—f5	Ld4—b2
38.	f5—f6	Dg7—b7
39.	Te1—h1	Sd8×e6

och vit förklarade matt i två drag, börjande med Th8†.

(Anm. av Sune Hjorth.)

6623. FRANSKT PARTI

Landslagsklassen, rond 2.

O. Kinnmark	**E. Åhman**
1. e2—e4	e7—e6
2. d2—d4	d7—d5
3. Sb1—d2	Sb8—d7

Ett drag, som ser egendomligt ut men är fullt spelbart.

4.	Sg1—f3	d5×e4

Därmed övergår svart från den moderna Sd2-varianten till den gamla Rubinsteinlinjen av franskt parti. Den användes i våra dagar bl. a. av den tjeckiske mästare Foltys.

5.	Sd2×e4	Sg8—f6
6.	Lf1—d3	Lf8—e7
7.	Dd1—e2	0—0
8.	h2—h4	— —

På 8. S×f6† kan följa 8. —, L×f6. 9. h4, e5! 10. L×h7†, K×h7. 11. Sg5†, Kg8. 12. Dh5, Te8. 13. D×f7†, Kh8, som i partiet Pachman-Foltys, Trenc. Teplice 1949. Vit måste nöja sig med remi.

8.	— —	Tf8—e8
9.	Sf3—g5	Sd7—f8
10.	Se4×f6†	Le7×f6
11.	Ld3×h7†	— —

En remikombination, som i detta fall för till vinst!

11.	— —	Sf8×h7
12.	De2—h5	— —

Ställning efter 12. De2—h5.

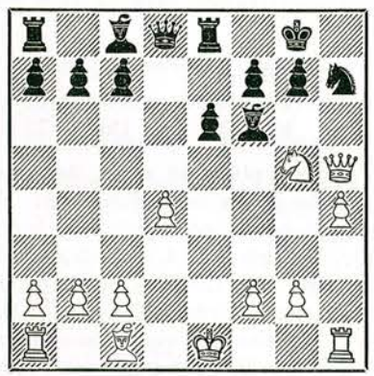

12.	— —	Lf6×g5?

Ett drag, som tyder på att Åhman i Kristianstad spelade långt under sin normala standard. Efter 12. —, Sf8. 13. D×f7†, Kh8 har vit remischackar, under det att vinstförsök torde vara alltför vågade (14. h5?, Te7).

13.	h4×g5	Dd8×d4
14.	Dh5×h7†	Kg8—f8
15.	Lc1—e3	Dd4—e5

Svart är redan räddningslöst förlorad.

16.	0—0—0	b7—b6
17.	Dh7—h4	— —

Med hotet 18. Ld4, som svart parerar, men . . .

17.	— —	c7—c5
18.	Le3—f4	Uppgivet.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6624. SICILIANSKT PARTI

Landslagsklassen, rond 4.

O. Kinnmark	I. Johansson
1. e2—e4	c7—c5
2. Sb1—c3	Sb8—c6
3. Sg1—e2	g7—g6
4. d2—d4	c5×d4
5. Se2×d4	Lf8—g7
6. Lc1—e3	Sg8—f6
7. Sd4×c6	d7×c6

En gammal variant, som nästan råkat i glömska. Svart förlorar visserligen rockaden men har tillräckliga försvarsresurser.

8.	Dd1×d8†	Ke8×d8
9.	0—0—0†	Lc8—d7

Ett solidare och naturligare försvarsdrag var 9. —, Sd7.

10.	Lf1—c4	e7—e6?

Ger vit vind i seglen. Svart hade ursprungligen för avsikt att spela 10. —, Sg4!, för att besvara 11. L×f7 med 11. —, S×e3 men kom tyvärr på sämre tankar.

11.	Td1—d2	b7—b5
12.	Le3—g5!	Kd8—c7
13.	Th1—d1	Ld7—e8

Som en följd av sitt olyckliga tionde drag har svart ett svårt spel.

14.	Lg5—f4†	Kc7—b7
15.	Lc4—e2	b5—b4

Ett aggressivt försök, som Kinnmark kraftigt vederlägger. Det relativt bästa var 15. —, Tc8.

16.	Sc3—a4	Sf6×e4
17.	Td2—d7†!	Le8×d7
18.	Td1×d7†	Kb7—c8
19.	Td7×f7	e6—e5
20.	Lf4—e3	Lg7—f8
21.	Le2—a6†	Kc8—d8
22.	f2—f3	Se4—d6

Svart försvarar sig med förtvivlans mod men kan inte förhindra, att vit vinner nya fördelar.

23.	Le3—g5†	Kd8—e8
24.	Tf7—c7	Sd6—f7
25.	Lg5—f6	Lg7—h6†
26.	Kc1—b1	Ta8—d8

Ett sista försök att befria ställningen.

27.	a2—a3!	b4×a3
28.	Tc7—e7†	— —

Nu är Kinnmark i sitt rätta element!

28.	— —	Ke8—f8
29.	Sa4—c5	Td8—d6
30.	Sc5—d7†	Td6×d7

Eller 30. —, Kg8. 31. Te8†, jämte matt.

31.	Te7×d7	Lh6—g7

Ställning efter 31. —, Lh6—g7.

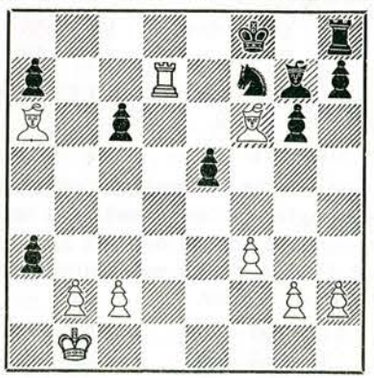

32.	La6—c4!	— —

Genom denna finess vinner vit minst pjäs.

32.	— —	Uppgivet.

Kinnmarks bästa parti i Kristianstad! Inge Johansson har däremot haft en verkligt svart dag.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6625. RÉTIS SPELÖPPNING

Landslagsklassen, rond 6.

	B. Ekenberg	**I. Johansson**
1.	Sg1—f3	c7—c5
2.	c2—c4	Sb8—c6
3.	g2—g3	Sg8—f6
4.	Lf1—g2	d7—d5
5.	c4×d5	Sf6×d5
6.	Sb1—c3	e7—e6

Solidare 6. —, S×c3. 7. b×c3, g6.

7.	0—0	Lf8—e7
8.	d2—d4	c5×d4

Svart gör det svårt för sig. Med 8. —, S×c3. 9. b×c3, 0—0 får han lättare utjämning.

9.	Sf3×d4	Sc6×d4
10.	Dd1×d4	Le7—f6

Och nu borde ha skett 10. —, S×c3. 11. D×c3!, 0—0. Svart står visserligen trångt, men är inte utan chanser.

11.	Dd4—a4†	Lc8—d7
12.	Da4—b3	Sd5×c3
13.	b2×c3	Dd8—c7?

Tydligen planerar svart den halsbrytande långa rockaden. Ett sätt att ännu bjuda gott motstånd bestod i 13. —, Lc6. 14. L×c6, b×c6. 15. La3, Le7. 16. L×e7 (16. Td1, Db6 ger vit ingen fördel), D×e7. 18. Dc4, 0—0! Vit kan nu vinna bonde, men det blir inte lätt att göra den gällande. Efter 13. —, Db6. 14. Le3! vinner vit bonde med god ställning.

14.	Lc1—a3	0—0—0
15.	La3—d6!	Dc7—b6
16.	Db3—c4†	Ld7—c6
17.	Ta1—b1	Db6—a6

Ställning efter 17. —, Db6—a6.

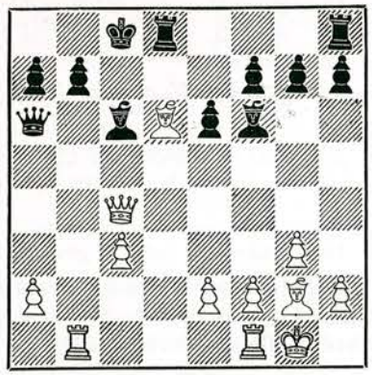

Det stod i referaten, att publiken applåderade Ekenberg för hans avslutning av partiet. Läsaren kanske vill roa sig med att försöka lista ut fortsättningen på egen hand. Om det inte lyckas, så är det bara att vända på tidskriften!

21. Tf1—b1† Upptävet.
20. Tc7×c6† Td8×d6
19. Tb7—c7† Kc8—b8

svart.

Man finner lätt att även 18. —, D×b7. 19. L×c6 är utsiktslöst för

18. Tb1×b7!! Da6×c4

6625. INDISKT PARTI

Spelat i mästarklassen, grupp 3.

	G. Magnusson, Stockholm.	**K. Johannesson,** Göteborg.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	g2—g3	Lf8—g7
4.	Lf1—g2	0—0
5.	e2—e4	d7—d6
6.	Sg1—e2	e7—e5
7.	0—0	e5×d4
8.	Se2×d4	Sb8—d7
9.	h2—h3	Sd7—c5
10.	Sb1—c3	Tf8—e8
11.	Tf1—e1	a7—a5

En välkänd ställning har uppkommit. Det följande bondeoffret införes i turneringspraxis av Pirc i Saltsjöbaden för två år sedan. Magnusson, som enligt egen utsago grundligt studerat turneringsboken, får nu praktisk nytta av sina undersökningar.

12.	Dd1—c2!	Sf6×e4

Efter bondeoffrets antagande har svart mycket svårbehandlat spel. I sitt parti mot Pirc i Saltsjöbaden fann Najdorf för gott att avböja offeranbudet men lyckades inte befria sin ställning.

13.	Sc3×e4	Lg7×d4
14.	Lc1—g5	Dd8—d7

Nödvändigt, ty 14. —, f6 strandar på 15. L×f6!

15.	Se4—f6†	Ld4×f6
16.	Te1×e8†	— —

Även 16. L×f6 ger vit goda angreppsmöjligheter.

16.	— —	Dd7×e8
17.	Lg5×f6	Lc8—f5
18.	Dc2—c3	De8—f8
19.	Ta1—e1	Lf5—e6
20.	b2—b3	c7—c6

Försvagar punkten d6, men svart hoppas kunna genomföra d6—d5 och vill minska den vita kungslöparens verkningskraft.

21.	Dc3—e3!	h7—h6
22.	h3—h4	Sc5—d7
23.	Lf6—b2	h6—h5?

Ger vit tillfälle till ett genombrott, som överraskande snabbt för till katastrof för svart.

24.	De3—g5!	Kg8—h7

Vit hotade att slå på e6.

25.	Lg2—e4	Df8—h6
26.	Dg5—e7	Dh6—d2

Denna vändning har Magnusson förutsett. Johannesson var redan i svår tidsnöd, och det fanns dessutom ej något fullgott försvar.

Ställning efter 26. —, Dh6—d2.

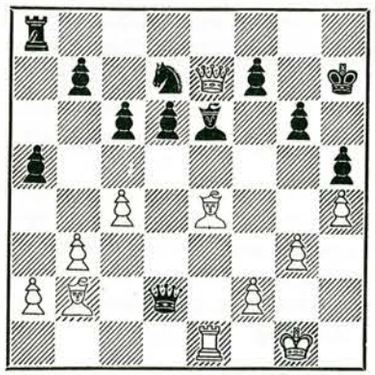

27.	Le4×g6†!	Kh7×g6
28.	Te1×e6†	f7×e6
29.	De7×e6†	Uppgivet.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6627. DAMBONDESPEL

Klass I, grupp 2, rond 2.

	K. Hellman, Hälsingborg.	**M. Joffe,** Stockholm.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	e2—e3	b7—b6
4.	Sb1—d2	Lc8—b7
5.	Lf1—d3	d7—d5
6.	0—0	Sb8—d7
7.	Dd1—e2	— —

Vanligare och naturligare är 7. b3, åtföljt av Lb2.

7.	— —	Sf6—e4
8.	Ld3—a6	Lb7×a6
9.	De2×a6	f7—f5
10.	Sd2×e4	f5×e4
11.	Sf3—e5	Lf8—d6
12.	f2—f4	e4×f3 e. p.
13.	Se5×f3	0—0
14.	Da6—e2	Sd7—f6
15.	Sf3—d2?	— —

En felbedömning av positionen, som ger svart initiativet. Det rätta var 15. Sg5, med avsikten att besvara 15. —, De7 eller 15. —, Dd7 med 16. e4!

15.	— —	e6—e5!
16.	c2—c4	Dd8—e7
17.	c4×d5	e5×d4
18.	e3—e4	Ta8—e8

Svart har nu utvecklat alla sina figurer, under det att den vita löparen alltjämt är passiv på c1. Dessutom hotar svart bondevinst genom S×e4.

19.	De2—d3	— —

Möjliggör den följande offerkombinationen, men vit hade ej någon tillfredsställande fortsättning.

Ställning efter 19. De2—d3.

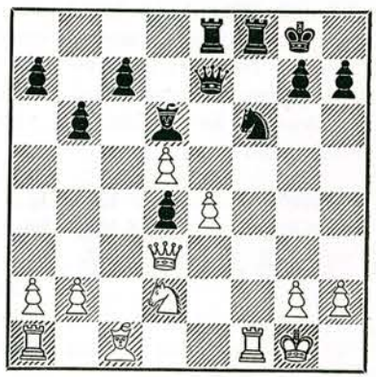

19.	— —	Ld6×h2†!
20.	Kg1×h2	Sf6—g4†
21.	Kh2—g1	— —

Det relativt bästa var 21. Kg3, som i varje fall ställt svart inför en svårare uppgift, ehuru det svarta angreppet även då vid bästa spel slagit igenom.

21.	— —	Dd8—h4
22.	Sd2—f3	Tf8×f3!

Den vita kungen drives nu på flykten, och svart återvinner så småningom med ränta det offrade materialet.

23.	Tf1×f3	Dh4—h2†
24.	Kg1—f1	Dh2—h1†
25.	Kf1—e2	Dh1×g2†
26.	Ke2—d1	Sg4—e5
27.	Tg1—g3	— —

I sin förtvivlan offrar vit damen.

27.	— —	Dg2—h1†
28.	Kd1—c2	Se5×d3
29.	Tg3×d3	Dh1×e4
30.	Lc1—d2	

och vit uppgav samtidigt den hopplösa kampen.

Stockholmsmästaren Joffe är redan trots sin ungdom överlägsen många av våra landslagsspelare, men de egendomliga tävlingsbestämmelserna lade hinder i vägen för hans deltagande i landslags- eller mästarklassen. Han deltog därför i första klass, som han också efter omspel vann — man må betänka att det för Joffe var extra nervpåfrestande att spela i klass I, då alla hans motståndare gjorde sitt bästa just mot honom.

(Anm. av G. Ståhlberg.)

6628. HOLLÄNDSKT PARTI.

Klass I, grupp 3, rond 7.

	J. Westberg, Stockholm.	**N. Thimgren,** Hörsne.
1.	d2—d4	f7—f5
2.	c2—c4	— —

Stauntongambiten, 2. e4, har under de senaste decennierna mist många anhängare, sedan man funnit förstärkningar för svart.

2.	— —	Sg8—f6
3.	g2—g3	e7—e6
4.	Lf1—g2	c7—c6

Ett oförsiktigt drag! c7—c6 spelas förr eller senare, om svart väljer d7—d5-varianten, men som denna är effektiv endast då vit utvecklar kungsspringaren till f3, gör svart bäst i att avvakta händelsernas förlopp och fortsätta med Le7 och 0—0.

5.	Sb1—c3	Lf8—e7
6.	Sg1—h3!	— —

Som bekant brukar man bemöta detta utvecklingssystem med d7—d6, jämte ev. e6—e5. Svart väljer också en sådan metod, varvid det emellertid visar sig, att 4. —, c6 var föga lyckat.

6.	— —	0—0
7.	0—0	d7—d6
8.	Dd1—b3	Dd8—c7?

En förfelad idé. 8. —, De8 borde ha försökts.

9.	Tf1—d1	e6—e5
10.	c4—c5†	d6—d5

Nödvändigt var 10. —, Kh8. Nu råkar svart ut för en pinsam överraskning.

11.	d4×e5	Dc7×e5
12.	Lc1—f4	De5—e6
13.	Sh3—g5	De6—d7

Ställning efter 13. —, De6—d7.

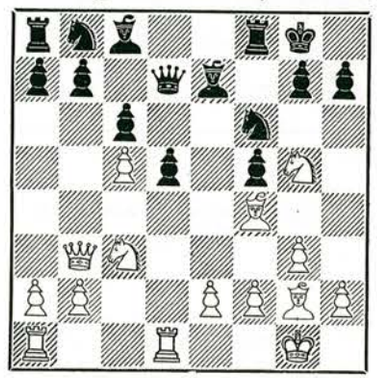

14.	Lg2×d5†!	c6×d5
15.	Sc3×d5	Kg8—h8

Svart har att välja mellan damförlust eller matt!

16.	Sd5×f6	Dd7—c6
17.	Db3—g8†!	Uppgivet.

Den gamla hederliga kvävmatten förekommer även i modernt schack.

Nyutnämnde sekreteraren i Sveriges schackförbund har som vi ser hum om schackspelskonsten. Riktigt flinkt spelat. Han lär vara flink även i övrigt, vilket kan behövas för den som skall rycka in och överta den av Z. Nilsson högt uppdrivna rutinen och precisionen i förbundssekretariatet.

Studier

Bidrag och lösningar sändas till A. WERLE, Krukmakaregatan 38, n.b.v., Stockholm 4.

332. *) **G. Bernhardt,**
Tyskland.
Original.

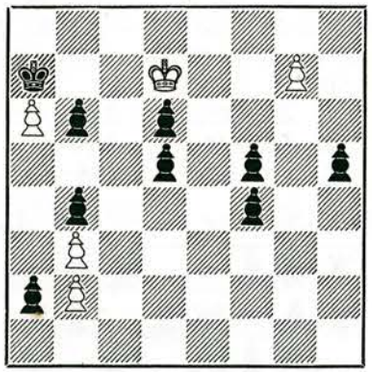

5+9=14. Vinst.

333. **Paul Farago.**
1:a pris, Suomen Shakki 1948—49.
(SS nr 4 1948)

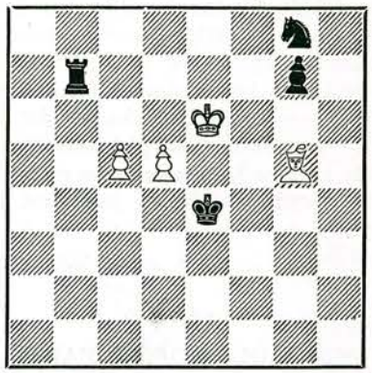

4+4=8. Vinst.

För originalstudien lösningstävlan med bokpris. Frist en månad.

334. **J. Selman.**
1: pris, Tijdschrfift van de K. N. S. 1949.

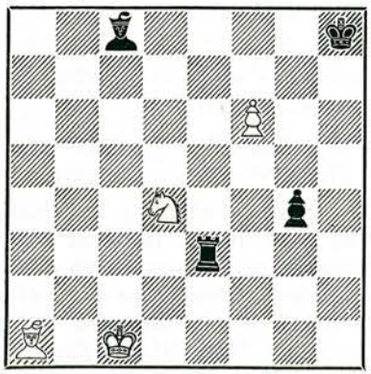

4+4=8. Vinst.

335. **J. Mungos.**
Sociedad Española de Problemistas de Ajedrez, turn. 1948—49, 1:a pris.

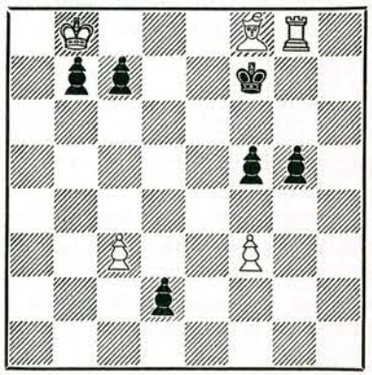

5+6=11. Vinst.

*) Numreringen i föreg. häfte felaktig. Rättat i detta nr.

Problem

Bidrag och lösningar till BROR LARSSON, Kungstensgatan 64, 4 tr., Stockholm.

9675. **B. Knudsen,**
Norge.

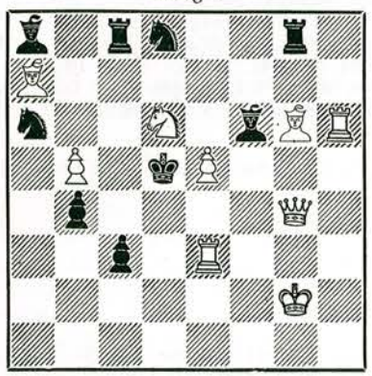

Matt i 2 drag.

9676. **M. Wrobel,**
Polen.

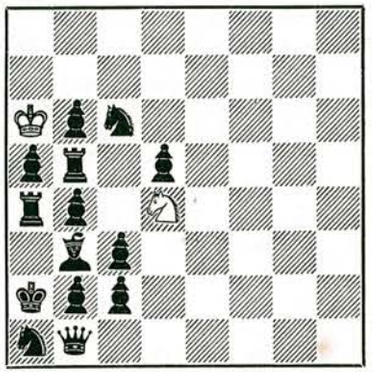

Hjälpmatt i 2 drag.

A) = diagram
B) Tb5 på c5
C) Sa1 på d8
D) Db1 på a3
E) Ka2 på c4

HÄNGMATTSLEKTYR

För att minska lösarnas ansträngningar i sommarhettan har vi denna gång inskränkt oss till tvådragare och några synnerligen lätta miniatyrer. Lösningsfrist en månad.

9677. **W. May,** *Tyskland.* Kb8, Dd7, Ta5, h5, Lf4, h1, Sb5, g7, Bb3, d6, f2 — Kd5, Dh2, Tf3, La8, Sg5, Bg4, h6. Matt i 2 drag.

9678. **S. Sandin,** *Märsta.* Ka6, Dh8, Ta5, b7, La8, d8, Sd6, f7, Bb3, g4, g6 — Ke6, Tc1, e1, Lc5, Sh5, Bb6, d7, f2. Matt i 2 drag.

9679. **J. A. W. Swane,** *Nederländerna.* Ka5, Dg6, Th5, Lb1, d2, Sa4, h4, Bc4, d3 — Kd4, Td6, Sc2, g1, Ba6, b2, b3, d5, d7, g2, g7. Matt i 2 drag.

9680. **G. Faleby,** *Stockholm.* Tillägnat F. M. Lindeberg. Ka2, Da7, Sa3, h4, Bb5 — Kb4, Bd5. Matt i 3 drag.

9681. **H. Holm,** *Storvik.* Kg1, Lc1, d3, Bh7 — Ka1, Sf6, Ba2. Matt i 3 drag.

9682. **Th. Siers,** *Tyskland.* Kb6, Th6, Sc6 — Ka8, Ld7, Sf8. Matt i 3 drag.

9683. **B. Larsson,** *Stockholm.* Kf2, Te1, g1 — Kf8. Matt i 4 drag.

9684. **B. Larsson.** Ke1, Td2, Sd8 — Ka8, Tb6, La5, Ba7. Hjälpmatt i 2 drag. Tvilling med Ba7 på a3.

9685. **H. Ternblad,** *Västerhaninge.* Kc4, Te1, Se8, Be2 — Ke6, Td7, Sf4, f5, Bf7. Hjälpmatt i 2 drag (Skenspel).

LÖSNINGAR TILL PROBLEMEN 9645—9659, APRIL

9645 (Wahlmark). 1. Se8, K×c4 (d×c4. 2. Se4 (S×g7). En uppgift med riktig Boswellsk elegans i mattväxling och förförelsespel (MW). Morsom sceneforandring (JPJ).

9646 (Bajtay). Skenspel 1. —, a×b8T. 2. Ta7, Tb4. Lösning 1. f6, e×f8D. 2. Dg7, Db4. *9647 (Bajtay & Kardos).* S. 1. —, f×e4. L. 1. Df4, Dd1. 2. Dd2, f×e4. Bil.

1. D×g5, Dd1. 2. Df6, f×e4. *9648 (Viipuri).* 1. Sa8, Se4. 2. b5, c3. 3. Ld3, Le6. Ren och vacker uppgift (IA). Och i den kritiken instämde samtliga lösare. *9649 (Pachman).* 1. Ke5, K- 2. Kd5, Kd8 (Kc8, Ke8). 3. Kd6 (Kc6, Ke6). 2. —, Kb4. 3. Th3, Ka4. 4. Sc5. Tyvärr även 1. Ke4, Kd6. 2. Sb8, Ke6. 3. Tf5 med övr. var. som i lösn. *9650 (Buchwald).* 1. Df3 visande svart Barulin i förförelserna 1. Sd5 (Se4, Dd5, De4)? Olösl. efter 1. —, Td8†. *9651 (Gosman).* 1. f8S. Bil. 1. Th4. *9652 (Holm).* 1. Dd3. Skönt med kultiverad hemslöjd efter det internationella bullret (HT). *9653 (Larsson).* 1. Te4. Vit K ska stå på d4. Dragpliktsproblem i vilket Tg4 är synnerligen aktiv variantskapare. *9654 (Hagemann).* 1. Kh4, a×b2 (c×b2). 2. Lg3 (Lc2), Ta8 (K×c2). 3. La4 (g3), Th8 (Th1). Utmärkt (ST). *9655 (Linder & Kardos).* 1. g1L, Sd3. 2. e1L, Kg2. 3. Lh5, Se5. Spexig (GS). Ett problem där idé och form nått fulländningen (HT). *9656 (Björklund).* 1. Dg6 hot 2. Dh5. 3. D×g4, T×e6 (L×e6, d×e6). 2. e5 (Dg7, S×d1), d5 (d6, Tb3). 3. S×e6. Men efter 1. —, d×e6 har vi dualen 2. Dg7. Skada. *9657 (Nestorescu).* 1. f3 hot 2. De7, Te6 (Lg5, T×d5, Sf4, La3, S×f3). 2. La4 (Db4, Te7, De7, f4, D×f3). Bil. 1. S×a5, Td6. 2. Df7. *9658 (Latzel).* 1. Sge4. Försöken 1. Se8 (Sb5, Sde4, Se2, Sh5)? stranda på Sd4 (Sbe5, Sb2, S×S, Td4). Trodde länge författarnamnet var Rätsel (YB). *9659 (Valve).* Försöket 1. Sb4?, T×b4 (L×b4). 2. De7 (Lb1) strandar på 1. —, d4! 2. ? Lösningen är 1. Lc5, T×c5 (L×c5. 2. Sd6 (L×d5). Bil. 1 Sd6 och 1. Sd4.

LÖSARLISTA JANUARI—APRIL

I. Andersson 192+21+27+23=263, M. Andersson 23+17=40, Ä. Andersson 202+24+27+22=275, K. G. Bergvall 13+14+15=42, Y. Bladh 109+27+29+22=187, S. Blomdahl 380+26+28+21=455, O. Bruce II 243+25+23+17=308, E. Carlsson 9+8=17, G. Fredelius III 245+11+12=268, E. Henriksson 63+9+10+11=93, F. Holmberg 10, B. Holmer 33+7+13=53, H. Jansson 243+24+26+22=315, P. O. Jansson 18+21=39, J. P. Jensen 23, K. G. Johansson 113+17+24+13=167, P. J. Jonsson 5+13=18, S. M. Karlsson IV 53+25+26=104, L. Larsson III 262+18+26=306, Fr. Lindgren 212+4+7+6=229, E. Lundin 467+12+10=489, A. Nilsson 94+22+21+16=153, O. E. Olsson 65+5+10+7=87, L. Pettersson 148+27+31=206, S. Ä. Pettersson 3, H. Reier 15+18=33, B. Rindfors 16+18+8=42, F. Sandberg 189+23+9+18=239, G. Sundman 100+9+19+14=142, H. Ternblad IV 342+23+29+16=410, P. Thunberg 395+8+5=408, S. Togeby 124+13=137, A. E. Wester 179+1=180, E. Wirgin 14, M. Wittlich II 73+14+11=98.

Amerikansk schacklitteratur:

Reuben Fine: CHESS MARCHES ON!	Kr.	15:25
Frank J. Marshall: MY FIFTY YEARS OF CHESS	„	17:50
Samuel Reshevsky: RESHEVSKY ON CHESS	„	25:—
Francis J. Wellmuth: GOLDEN TREASURY OF CHESS	„	15:—
Irving Chernev: CHESSBOARD MAGIC	„	12:50

Rekvireras från *Tidskrift för Schack*. Ett mindre antal av böckerna finnas i lager.

Korrespondensschack

Sveriges Schackförbunds korrespondensschackkommitté ("S S K K")

ORDFÖRANDE:
Köpman P. O. Frank, Rutger Fuchsgatan 1, Stockholm. Tel.: 41 35 34.
VICE ORDFÖRANDE och ledare av de nationella tävlingarna:
Ingenjör E. Hugolf, Timsforsvägen 2, Stureby, Stockholm. Tel.: 48 55 99.
SEKRETERARE:
Tjänsteman P.-G. Högborg, Skeppargatan 80, Stockholm. Tel.: 60 44 00.
LEDARE av de internationella tävlingarna:
Tjänsteman E. Larsson, Malmövägen 58, Johanneshov. Tel. 49 59 53.

Slutspelade turneringar:

Klass II, grupp 27: 1 pris: A. Bjurén, Harsprånget 6½ poäng. 2 pris: Ingemar Jangard, Enskede 5 poäng. 3 pris: Sven Mattsson, Stockholm 4 poäng.

Avgjorda partier: *M/10:* 3—7. Rättelse: 3—5 ej 5—3. *I/21:* 3—7. *II/30:* 3=4, 7—4, 3—1, 1—5, 5—6. *III/44:* 2=4, 2=8. *III/46:* 5—2, 1=5. *III/47:* 4—7, 4—8. *III/48:* 1—6.

SSKK:s turneringar: *Sverigemästerskapet 1949:* 9—6, 10—6, 10=12, 4—11, 10—4, 12—9, 10—9, 9=11, 4=8, 8—6, 8—5. *M/1:* 15—13, 3=14, 3—11, 15—1, 12=14, 7=15, 12—2, 12—5, 4—10, 9—6, 1=2, 8—2, 12—6, 12—3, 12—9, 14—6, 7—6, 8—6, 1=12. *M/2:* 1—2, 1—5. *M/3:* 3=4, 3=5, 4—5, 5—4. *I/1:* 2—3, 3=7, 1—4, 2—4, 6—4, 7—5. *I/2:* 3—1, 1—7. *I/3:* 3=7, 6—7. *I/4:* 1=6, 5—6, 5—4. *I/5:* 7—6, 6—5, 3—5, 3—1. *I/6:* 6—4, 3—1, 3=4, 7—5, 3—6, 7—4, 6=7. *I/7:* 1—4. *I/8:* 4—1. *I/9:* 1=7, 4=5, 5=7, 1=3, 2=3, 3=4, 3=7, 4—8, 1=5, 1—2, 2=7, 2=4, 1—6. *I/10:* 1—4, 3—1. *II/1:* 4—6, 4—1. *II/2:* 5—3. *II/3:* 3—6, 2—5, 2—4. *II/4:* 2—1. *II/5:* 5—3, 7—4, 3—2, 1=6, 1—2. *II/6:* 7—1, 2—5, 3—5, 7—3, 6—2, 3=7. *II/7:* 5—2, 5—6, 1—5. *II/8:* 7—4, 2—1, 1—4. *III/1:* 4—5, 2=5. *III/2:* 5—1. *III/3:* 3=7. *III/4:* 1—5, 2=3. *III/5:* 1—7, 3—4, 7—4, 3—6, 3—5. *III/6:* 6—1, 6—7, 3—7. *III/7:* 1—7, 4—7, 4—2, 1=3. Rättelse: 3—7 ej 7—3. *III/8:* 3—5, 4—6, 3—6, 2—5. *III/9:* 3—5, 3—1. *III/10:* 1—2, 2—7, 1—3, 4—3. *III/11:* 5—1, 6—3, 4—1, 6—1, 7—1. *III/12:* 7—5, 7—1, 6—7, 3—1, 6—1. *III/14:* 4—6, 5—6, 3—6, 2—3. *III/15:* 4—5, 3—5, 7—5, 7—1, 6—5, 2—5, 6—7. *III/16:* 3—1. *III/17:* 1—4, 2—4, 3—4, 5—4, 6—4, 7—4.

Viktiga meddelanden från sekr.

HÖJDA AVGIFTER

På grund av starkt ökade utgifter ha de nuvarande startavgifterna, som helt åtgå till prissummorna, måst höjas med 2 kr. från och med den 1 september 1950.

Startavgifterna bli sålunda

landslags-, mästarklassen och klass 1:	12:—
klass 2:	10:—
klass 3:	7:—

Namnet å postgirokontot, nr 5 20 52, är nu ändrat och lyder:

Sveriges Schackförbunds Korrespondens-
schackkommitté (SSKK)

Timsforsvägen 2

STUREBY

PRISER

Som framgår av § 6 i reglerna utdelas till alla förstapristagare vid sidan av kontantpriserna Sveriges Schackförbunds diplom. Texten däråå har nu fastställts och vi hoppas kunna införa en bild av detsamma i nästa nummer.

Kommittén överväger att helt eller delvis (efter varje deltagares önskan) utbyta kontantpriserna — eventuellt blott de lägre — mot bägare, pokaler el. dyl. till motsvarande belopp. Skulle en sådan ändring visa sig vara ett allmänt önskemål, skulle prisinköpen kunna göras rätt förmånligt. För att utröna spelarnas inställning till saken kommer varje deltagare att tillsammans med turneringstabellen erhålla en duplicerad lapp, vilken samtidigt med meddelande om turneringens igångsättande torde insändas till turneringsledaren med uppgift om vilken form av pris som föredrages.

HÄRMED INBJUDES TILL SVERIGEMÄSTERSKAPET I KORRESPONDENSSCHACK 1950 OCH TILL DEN MÄSTARKLASSGRUPP OM HÖGST 15 DELTAGARE, VARS SEGRARE ÄR DIREKT KVALIFICERAD FÖR LANDSLAGSKLASSEN.

Anmälan skall insändas före den 15 september. Inom ett år ej färdigspelade partier skola insändas till turneringsledaren för avdömande. Se efter på turneringstabellen när gruppen startade! Landslagsspelarna kunna, om de så önska, deltaga i varje års Sverigemästerskap. Förra årets mästarklassgrupp om 15 deltagare anses som startad den 1 september 1949, varför de där deltagande kunna starta även i årets stora grupp.

SPELUPPEHÅLL

I semestertider erinras om bestämmelserna betr. speluppehåll. Fyra veckors ledighet kan tas ut av varje spelare, blott turneringsledaren och motspelaren vederbörligen underrättas därom.

PROTOKOLL

Protokoll skall insändas inom 14 dagar efter partiets slut av bägge spelarna. Tävlingsledaren meddelar grov försummelse härutinnan på sina håll.

PUBLICERING AV PARTIER

Har Ni spelat ett bra parti så var inte rädd att skicka in det för publicering. Välj gärna ett kort av spelöppningsteoretiskt värde. Sänd det rikt glosserat till undertecknad f. v. b. till TfS. Men glöm för den skull inte att skicka turneringsledaren ett oglosserat protokoll!

UPPLYSNINGAR

Spelregler för korrespondensschack ävensom övriga upplysningar därom kunna erhållas av undertecknad.

P.-G. Högborg

LAGLEDARENS RAPPORT

Landsmatchen mot Österrike lovar att bli en intressant turnering. Sveriges lag publicerades i förra numret av denna tidskrift. Österrikes lag har följande sammansättning:

1. Dr Norbert Sigmund, Innsbruck
2. Rudolf Binder, Gosauschmied
3. Franz Krapfenbauer, Wien
4. Karl Wenzl, Wien
5. Dr Ludwig Unger, Uhrfahr
6. Werner Ziltener, Klosterneuburg
7. Reinhold Hummer, Ried
8. Josef Ringer, Wien
9. Josef Giselbrecht, Götzis
10. Alois Fink, Graz

Korrschacket i Österrike kämpade efter kriget med stora svårigheter bland annat av den anledningen, att landet var uppdelat i tre ockupationszoner, och postgången mellan zonerne var långsam och osäker. På initiativ av Wiener Schachmagazin startades dock vissa turneringar.

År 1947 övertog österrikiska schackförbundet ledningen av tävlingarna. Som turneringsledare utsågs Hans Schmid, Wien. Nu började korrschacket på allvar få vind i seglen. Under åren 1947—1949 anordnades ett stort antal turneringar, genom vilka man erhöll en viss klassificering av spelarna. I någon mån råder dock ännu oreda i klassindelningen. Så kan t. ex. nämnas att Watzl, Wien, som för närvarande deltar i finalen om världsmästerskapet, ännu icke har kvalificerat sig för deltagande i österrikiska mästerskapet.

På hösten 1949 startades den första mästerskapsturneringen efter kriget. Vem som kommer att vinna denna och således bli österrikisk mästare är ännu inte klart. Bäst till ligga för närvarande Sigmund, Innsbruck, och Binder, Gosauschmied. Även Kaliwoda, Linz, Fink, Graz, och Haberditz, Wien, har goda chanser.

Österrike har för närvarande ett flertal landsmatcher igång, bl. a. mot Tjeckoslovakien, Polen, Tyskland (öst- och västzonen) och Sverige.

Turneringsledaren Schmid ber om sin hälsning till det svenska laget och till alla schackvänner i Sverige.

Landsmatchen mot Indien har startat för någon tid sedan. Lagen ha följande sammansättning:

Sverige

1. B. Sundberg, Stockholm
2. E. Arnlind, Brunflo
3. O. Smith, Munkedal
4. Bruno Bassi, Upsala
5. R. Strand, Stockholm
6. K. Johansson, Ludvika
7. B. Engholm, Malmö
8. E. Gärdéus, Sollefteå
9. R. Strömberg, Gävle
10. E. M. Ekman, Ystad
11. Curt Rydberg, Arvidsjaur
12. Fritz Andersson, Halmstad
13. R. Lindh, Malmberget
14. Ulf Borg, Vikmanshyttan
15. P. G. Högborg, Stockholm
16. S. Petersson, Uddevalla
17. A. Haller, Luleå
18. G. Krenzisky, Malmö

Indien

1. S. C. Auddy, Calcutta
2. G. S. Dikshit, Pithapuram
3. S. Seinivasan, Melatur
4. M. M. Rao, Bombay
5. D. P. Ratnagar, Bombay
6. N. V. Padsalgikar, Sangli
7. V. V. Vad, Bombay
8. R. B. Parelwala, Bombay
9. S. K. Narasimhan, Vellore
10. S. V. Samant, Ahmednagar
11. S. J. Oka, Nadiad
12. N. S. Patil, Chikodi
13. K. Sarabhaam, Eluru
14. V. P. O. Raipur, Jullundar
15. J. M. Joardar, Cuttack
16. R. J. Tareporevala, Mahableshvar
17. K. Subramanyam, Bombay
18. L. A. Nimkar, Bombay

Att tippa något om utgången av denna match låter sig icke göra. Korrschacket är i Indien inte särskilt utvecklat, och en all-Indisk organisation saknas. Indiska mästerskapsturneringar har ej kunnat hållas, men planer föreligger nu på att starta sådana. I de stora städerna är dock närschacket mycket livligt, och man kan utgå från att samtliga medlemmar i det indiska laget är mycket goda spelare. Särskilt vill jag varna för Auddy, Sarabham och Subramanyam.

*

Schackspelare som *önskar deltaga* i landsmatcher uppmanas anmäla detta till mig under adress: Bellevuevägen 8, *Sollefteå*.

E. Gärdéus

Schacknytt

JUGOSLAVIEN—HOLLAND 14½—5½

Jugoslavien slog även Holland överlägset vid matcherna i Utrecht 22—24 juni. Holländarna fick en poäng mindre än vad Sverige lyckades åstadkomma mot de hårda jugoslaverna.

Laguppställning och resultat:

Jugoslavien		*Holland*	
Gligoric	½ ½	Euwe	½ ½
Pirc	½ 1	Prins	½ 0
Trifunovic	½ 0	Cortlever	½ 1
Rabar	1 1	V. Scheltinger	0 0
Vidmar	½ 1	Kramer	½ 0
Puc	½ 1	Mühring	½ 0
Milic	1 ½	Donner	0 ½
Matanovic	1 ½	Henneberke	0 ½
Ivkov	1 1	Van den Berg	0 0
Nedeljkovic	½ 1	Van Steenis	½ 0
	14½		5½

BELGRAD—PARIS 5½—2½

Med ett besök i Paris gjorde jugoslaverna sitt sista framträdande före hemresan. Härvid arrangerades den 27 juni en stadsmatch Belgrad—Paris, varvid de båda städerna representerades av 8-mannalag. Resultatet blev en vacker seger för den betydligt mindre staden Belgrad, som vann med 5½—2½, enligt följande:

Belgrad		*Paris*	
Gligoric	1	Bernstein	0
Trifunovic	0	Tartakower	1
Milic	0	Rossolimo	1
Matanovic	1	Hugot	0
Nedelkovic	1	Planté	0
Tot	½	Boutteville	½
Gabrovsek	1	Popel	0
Ivkov	1	Mme Chaudé	0

ESKILSTUNA ALLMÄNNA SCHACKKLUBB

E.A.S.K. hade sin traditionella avslutning med prisutdelning i Folkets Park söndagen den 4 juni. Ett härligt väder, en ljuvlig grönska och fågelsång bidrog att från första stund skapa den bästa stämning, trots att samling skedde så tidigt som kl. 7 fm. Närmare ett sjuttiotal schackintresserade hade hörsammat kallelsen. Ett trevligt och för året nytt inslag var att festligheten förevigades med smalfilmskamera. Och här prislistan i klubbens turneringar:

Klass I: 1) H. K. Andersson (klubbmästare), 2) L. Karlsson, 3) E. Mörk, 4) P. Jonsson, 5) H. Lindberg (även känd som god korrespondensspelare).

Klass II: 1) O. Svensson, 2—3) W. Lindström och E. Hagström.

Klass III: 1) H. Larsson, 2) F. Andersson, 3) G. Lindgren.

Bland övriga individuella resultat kan nämnas att vår talangfulle spelare Åke Stenborg tog hem både Mälardalsmästerskapet och Eskilstunamästerskapet samt vann Folkets cup och för alltid hemförde tidningens vandringspris. En handikapstävling om köpman Brobergs vandrinspris vanns av B. Pettersson. I Mälardalsserien vann div. I-laget södra gruppen, men förlorade i finalen mot Örebro S.S., norra gruppens segrare. I div. II och III placerade sig våra lag på andra plats.

Klubbens "oldboys" A. Nyström blev varmt hyllad, främst för den goda prestationen att genomföra två turneringar, trots sina 85 år! (han fyllde det dagen efter avslutningen). Är detta månne svenskt rekord?

Wille.

Rapport från FIDE-kongressen

Matchen Boleslavsky—Bronstein börjar 30 juli

Från FIDE:s kongressförhandlingar i Köpenhamn har fil. mag. S. Krenzisky i SDS lämnat en intressant rapport, som återges här:

Strandhotellet i Bellevue utanför Köpenhamn är under en veckas tid samlingsplatsen för representanter för några och tjugo nationer, som åtagit sig det svåra värvet att granska gamla och stifta nya lagar för ett världsschackförbund, som omhuldar ett fredligt krigsspel i krigiska tider, som återspeglas även på det 64-rutiga slagfältet. För oss svenskar är det en särskild tillfredsställelse, att förhandlingarna med största skicklighet ledes av Sveriges schackförbunds ordförande advokat Folke Rogard, Stockholm, som är president i världsschackförbundet. Detta grundades i Paris 1924 och leddes i tjugofem år av dr Alexander Rueb, Holland, och omsorgen om förbundet blev hans livsverk, 1927 ägde den första schackolympiaden rum i London och skiftade uppehållsort i regel vart annat år. 1937 förlades den till Stockholm och 1939 till Buenos Aires, då andra världskrigets utbrott gjorde avbräck i dess normala slutförande.

Årets schackolympiad skall börja i augusti i Jugoslavien. Den ryske delegaten stormästaren A. Kotov beklagade vid förhandlingarna i Bellevue, att värdskapet anförtrotts Jugoslavien, då några av de starkaste nationerna blir förhindrade att för den skull deltaga. Därmed avses Sovjet, Tjeckoslovakien och Ungern. Detta inlägg har föregåtts av en utredning angående vissa spörsmål i samband med sommarens stora utmanarturnering i Budapest. Nya Zeelands representant, Wade, önskade få fastslaget, att Reshevsky varit förhindrad att deltaga, då han ej fått visum av USA — de amerikanska tidningarna hade publicerat så många olika förklaringar till hans uteblivande. Från annat håll påtalades förhållandena kring den jugoslaviske mästaren, Trifunovic, som var berättigad att spela med i Budapestturneringen om deltagareantalet var mindre än tio eller ett udda antal mellan tio och fjorton. Den ryskte mästaren Bondarevsky räknade man med som elfte man, varpå Trifunovic skulle bliva den tolfte. Kort före turneringens början blev Bondarevsky sjukanmäld, och tävlingen spelades med tio deltagare utan Trifunovic. Kotov förklarade, att Bondarevsky hastigt insjuknat, men lämnade ett inkast obesvarat, att ryssarna, som besatte sju platser i Budapest av sportsskäl bort avstå en åt Trifunovic.

Det beslöts att matchen mellan de ryska stormästaren Boleslavsky och Bronstein, som delade första och andra pris i Budapestturneringen skall omfatta tolv partier. Kan ej avgörande träffas därvid förlänges kraftmätningen med två partier. Står spelarna ändå lika, segrar den, som först vinner ett parti. Den tjeckiske mästaren Opocensky, som ledde Budapestturneringen, skall också arangera denna match, och den ryske stormästaren Ragosin skall representera världsschackförbundet. Segraren i matchen skall möta världsmästaren Botvinnik, Sovjet, i en kamp på tjugofyra partier om schackkungavärdigheten. Tävlingen skall ske under nästa års första kvartal. Opocensky kommer även då ifråga som ledare, men förslag väcktes dessutom att stormästaren Gideon Ståhlberg skulle stå i spetsen för den — "ett gott namn" betonade en av delegaterna. Avgörandet hänsköts till Folke Rogard i samråd med världsmästaren.

En livlig diskussion uppstod om kvalificering av mästarna. Elva ryssar och sexton andra utsågs till stormästare. Gideon Ståhlberg är den ende stormästaren i Norden. Ryssarna förfäktade åter, att de ej behöver deltaga i internationella tävlingar för att erövra den internationella mästaretiteln. Eftersom spelstyrkan är så hög i Sovjet skulle en person, som deltog tre gånger i en tävling om ryska mästerskapet med högst tjugo man automatiskt få titeln internationell mästare. Det låg Rogard synbarligen om hjärtat att till schackspelets fromma bryta den rys-

ka isoleringen, och det lyckades honom till slut genom skickliga diplomatiska utläggningar att övertyga ryssarna, att en ny ordning måste skapas i detta fall. De tjugoen ryska internationella mästare, som redan tillkommit, behåller dock sina titlar. De övriga länderna har sammanlagt sjuttio internationella mästare. Sverige har Erik Lundin och Gösta Stoltz, Stockholm, vartill nu kommer Folke Ekström, Norrköping. Jens Envoldsen, Danmark, fick också titeln, men ej Baldur Möller, Island, trots att han vann den nordiska turneringen i Örebro. Segrare i nordiska turneringen, som börjar denna månad i Reykjavik, utnämnes ej heller till zonmästare.

Man motsåg med särskilt intresse frågan om Tysklands upptagande i världsschackförbundet. Västtyskland har sänt tre delegater, som är med vid förhandlingarna i egenskap av gäster. Östtyskarna har telegraferat, att de ej erhållit visa för resan. Men enades om att upptaga Öst- och Västtyskland i världsschackförbundet. De får vardera en röst i likhet med de övriga länderna. F. Sämisch fick titeln stormästare, Ahues, Unzicker, Rellstab, Kieninger och Paul Schmidt blir internationella mästare i Västzonen och Kurt Richter, Rudolf Keller och Hans Koch i Östzonen. Det finns sen gammalt i Västtyskland en stormästare, som spelat ej blott en utan två gånger om världsmästerskapet med Aljechin. Alla tänkte på honom, men ingen nämnde hans namn. Man skall emellertid undersöka, om ej fler tyskar kan komma i åtanke som mästare.

Den ryska första pristagerskan, Rudenko, i kvinnliga schackolympiaden i Moskva har fått titeln internationell måstare. De sex, som följde närmast, har tilldelats en helt ny värdighet, kvinnligt internationellt mästerskap.

Nästa kongress förlägges till Venedig. Helsingfors önskar vara värd för såväl kongressen som schackolympiaden 1952 i samband med den allmänna olympiaden i Helsingfors. England ämnar nästa år fira hundraårsjubileet av den stora Londonturneringen 1851 med en internationell turnering.

Söndagen har fått tagas till hjälp för förhandlingarna då viktiga spörsmål alltjämt väntar på sin lösning. Världspresidenten Folke Rogard har mottagit delegaternas hedersbetygelser för sin säkra ledning vid rådsbordet. En svår börda har även den unge sekreteraren haft att bemästra, men notarien Sven Celander, Stockholm, har löst denna sin uppgift på föredömligt sätt.

Svenskt deltagande i Jugoslavien?

Trots att knappt mer än tre veckor återstår till tiden för nationstävlingarna i Dubrovnik (20 augusti—10 september), är det ännu inte klart om Sverige kommer att deltaga. Under veckan som börjar den 24 juli skall centralstyrelsen dels undersöka huruvida erforderligt anslag kan förväntas av myndigheterna, dels — i händelse av jakande besked härutinnan — uttaga det svenska laget, fyra ordinarie spelare och två reserver.

Svagt svenskt deltagande i Reykjavik.

Förutsättningarna för ett livligt svenskt deltagande i nordiska turneringen i Reykjavik var inte gynnsamma, med de stora resekostnaderna och den långa tid som åtgår. Genom Sveriges schackförbunds beslut om ekonomiskt bidrag åt två deltagare i landslagsklassen, förklarade sig Bertil Sundberg, Stockholm, och Olov Kinnmark, Göteborg, villiga att resa och är väl när detta läses redan på ort och ställe. Ett flertal andra tillfrågade landslagsspelare hade anmält förhinder. I mästarklassen deltar ingen från Sverige, däremot tre i klass I, nämligen H. Nihlén och C. Ährberg, Stockholm, samt A. W. Olsson, Hälsingborg.

Keres leder i Polen.

I den polska minnesturneringen för Davi Przepiorka, som räknar 20 deltagare, hade efter tolv ronder Keres ledningen med 9½ poäng, följd av Barcza med 9, Szábo och Tajmanov 8½, Kottnauer 8, Aurbach, Geller och Bondarevsky 7½, Foltys 7 etc.

Turnering i Spanien. Match Grob—Pomar.

Under senare delen av juli spelades i den spanska kurorten Gijon en mindre internationell turnering, med deltagande av bl. a. Grob, Schweiz, Prins, Holland, Rossolimo, Frankrike. Pomar m. fl. spanjorer.

F. d. schackunderbarnet Artur Pomar — nu en 18 års yngling — skall efter turneringen gästspela i Schweiz. Den 2—8 augusti spelar han i Zürich sex matchpartier med Henry Grob, och därefter ger Pomar några simultanföreställningar.

Nya Aktiebolaget Örebro Dagblads Tryckeri - 1950

Nya lovord om

SCHACKKAVALKAD

"Schackkavalkad bjuder både odödliga förbiseenden av schackets store med Aljechin i spetsen, som även han kunde göra häpnadsväckande tabbar, den mindre försigkomne till tröst, och de mest fenomenala kombinationer, som läsaren inte bara häpnar över utan faktiskt kan ha nytta av att veta om, då en snarlik ställning uppkommer i egna partier. Richter skriver fantastiskt roligt, men samtidigt är hans senaste en utmärkt lärobok i konsten att kombinera. Och att en lärobok är lättsmält är naturligtvis ingen nackdel — tvärtom! Richters påpassligt instuckna verser, ibland ur egen fatabur, ibland av andra storheter som Schiller och Heine, sätter piff på anrättningen. Signaturen har ännu inte läst riktigt alla schackböcker, men han vågar nästan påstå ändå, att ingen gärna kan vara roligare än denna!"

Folke Åström i Norrbottens-Kuriren.

"Författaren Kurt Richter serverar på ett trevligt sätt spelställningar där mästare och vanliga dödliga gör effektfull uppvisning i konsten att dels vinna och dels förlora partier.

Den originella boken är skriven i kåseriform och en och annan liten vers sätter extra krydda på den läckra anrättningen:

Båda glömde i sin yra
fålens språng till Gustav fyra!

Man vill på det allra varmaste rekommendera "Schackkavalkad", som avviker helt från den vanliga typen av schackböcker.

Schackspelaren har fått sin bibel — den saken är klar!"

Gösta Gölin i Östergötlands Folkblad.

"Schack-Kavalkad är en allt igenom spirituell framställning av tusen och en spännande situationer på det sextiofyrarutiga brädet. Det sällsamma hos spelet har fått en säregen belysning, där skämt och allvar omväxlar på ett behagfullt sätt, och det levande livet återspeglas i schackmästarnas kamp med ett subtilt material i ömtåliga ofta nog kuriösa ställningar. Tidskrift för Schack har med denna bok berett våra schackspelare en ny angenäm överraskning, som kommer att öka möjligheterna för hög och låg att lekande lätt fördjupa sig i det ädla spelet."

S. Krenzisky i Sydsvenska Dagbladet.

Utgiven av Tidskrift för Schack.

Pris inb. 6: 75. Postgiro 39 73.

Restexemplar av Tidskrift för Schack

kommer att utförsäljas till ett pris av 25 öre pr styck. Det gäller udda häften från icke kompletta årgångar 1935—42. Passa på detta tillfälle att till billigt pris komma över värdefulla häften. Sändas fraktfritt.

Schacklitteratur och Schackmateriel

BÖÖK: Schackmästaren Gösta Stoltz	häft. Kr.	12:—
„ „ „ „	inb. „	15:—
CAPABLANCA: Lärobok i schack	„	6:40
COLLIJN: Lärobok i schack för nybörjare; kart.	„	4:—
„ „ „ „ „ „ (stora läroboken)	häft. „	11:75
EUWE: Spelöppningsteori, 12 delar, Pr del kr. 2:50; hela verket	„	28:—
EUWE-KMOCH: Groningen 1946. 393 sidor	„	16:25
CEDER: Mattförförelseproblem	„	4:25
KMOCH: Rubinstein vinner! 100 partier	inb. „	11:25
MANDAL: Den äldre svenska schacklitteraturen	„	1:—
„ Skånes Schackförbunds minnesskrift	„	1:50
NIELSEN: Hvordan man vinder en Gevinststilling	„	6:—
„ Kan de kombinere	„	5:—
„ Kongeangrebet	„	7:—
„ Nimzowitsch, Danmarks Skaklærer	„	12:—
ROS. Samuel Loyd, 160 utvalda problem (nedsatt pris)	„	2:—
SPIELMANN: K. Schlechter: 126 partier	„	4:—
TIDSKRIFT FÖR SCHACK: 1908—1917, 1919—1924 per årgång	„	4:—
„ „ „ 1925—1927 per årgång	„	2:—
„ „ „ 1929—1934 per årgång	„	4:—
„ „ „ 1939 per årgång	„	5:—
„ „ „ 1943—1945 per årgång	„	6:—
SCHACKSPEL Lyx	„	12:—
„ (Klubbmodell)	„	4:50
SCHACKMATTOR (styvt papper 45×45)	„	0:50
TfS:s SPECIAL (nytt bräde i särklass!)	„	3:—
SCHACKPROTOKOLL per 100 st.	„	1:25
FÖRSEGLINGSKUVERT per 100 st.	„	1:80
TURNERINGSTABELLER (rondlistor) 6—8—10 spelare, per st.	„	0:03
„ „ 12—14—16 spelare, per st.	„	0:06
KORRESPONDENSKORT per 100 st.	„	1:15

TIDSKRIFT FÖR SCHACKS FÖRLAG

Drottninggatan 29 C - Stockholm

Nya A.-B. Örebro Dagblads Tryckeri 1950

Pris 75 öre.